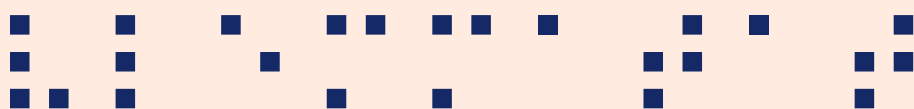

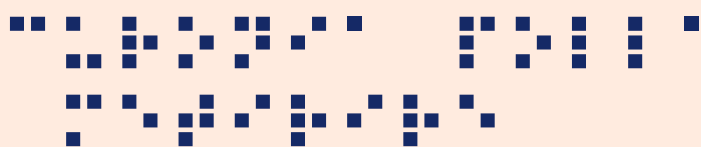
ΒΛΕΜΜΑΤΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΝΕΑ ΠΑΙΔΕΙΑ

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΜΗΤΕΡΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4

*Γιορτή της μητέρας
Η συγκινητική ιστορία αυτής
της ξεχωριστής ημέρας*

10

*Η μητέρα στην τέχνη ως πηγή
έμπνευσης*

13

Εργαζόμενη μητέρα

14

Μαμάδες γράφουν...

21

Super mum...

22

*Η Λογοτεχνία εξυμνεί τη
σπουδαιότερη ηρωίδα μας*

27

Μητέρες ηρωίδες

29

Περί μητρότητας...

34

Σκέψεις για τη μητρότητα

35

Ευχές για τη μητέρα από το A3

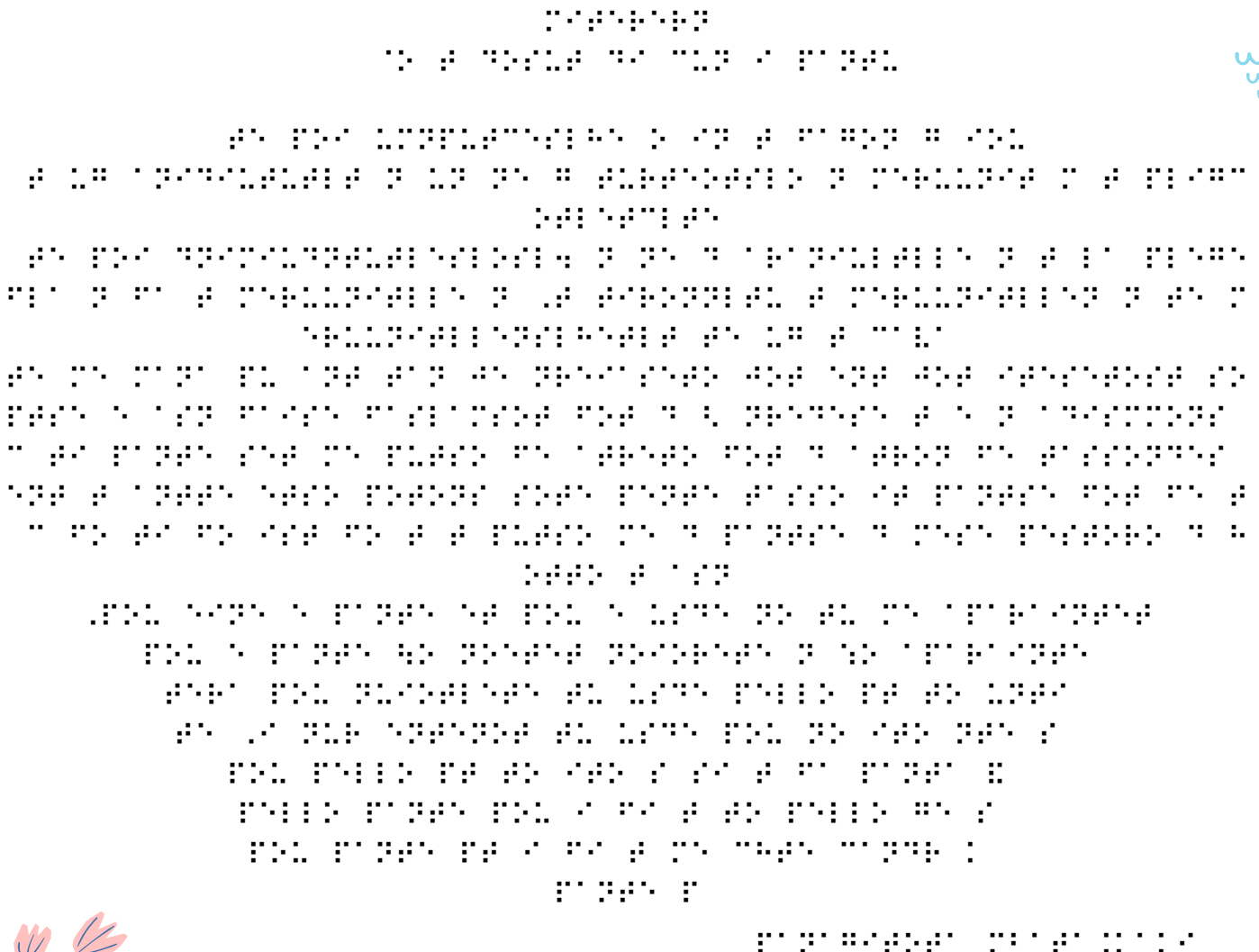
« Ο Θεός δεν μπορούσε να είναι παντού γι' αυτό έφτιαξε την μάνα»

Την μάνα που υμνήθηκε όσο κανένα άλλο όν, έγινε τραγούδι, ποίημα διήγημα, πίνακας ζωγραφικής, γλυπτό και δοξάστηκε τόσο μα τόσο πολύ.

Την μάνα που δημιουργήθηκε ν'αντέχει, ν'αγαπά ανιδιοτελώς, να δακρύζει, να χαμογελά, να καμαρώνει, να γιατρεύει πληγές, ν'αγκαλιάζει, να θυμώνει όταν πρέπει αλλά και να μεροληπτεί ταυτόχρονα. Την μάνα που είναι πάντα εκεί όταν την χρειαζόμαστε, όταν κλαίμε, όταν γελάμε, στα καλά και στα άσχημα, στις μικρές και στις μεγάλες μας στιγμές. Που καταλαβαίνει τα πάντα μ'ένα βλέμμα, αυτά που πρέπει και αυτά που δεν πρέπει, τέτοια είναι η δύναμη της. Και που ο δεσμός που μας ενώνει μαζί της είναι αόρατος, ένας δεσμός που δεν κόβεται ποτέ, ακόμα και όταν φεύγει, αυτή είναι πάντα εκεί, πάντα μέσα μας. Που είναι πάντα εκεί, πάντα μέσα μας. Που είναι πάντα δίπλα μας να νουθετεί, να νοιάζεται, να συγχωράει. Που όσο μεγαλώνουμε τόσο πιο απαραίτητη γίνεται, τόσο πιο πολύ την χρειαζόμαστε, γιατί κανείς δεν μπορεί να την αντικαταστήσει.

Γιατί η μάνα πρέπει να γιορτάζει κάθε μέρα, κάθε στιγμή,
Γιατί μάνα είναι μόνο μία, πρόσωπο θεϊκό.

Παναγιώτα Μπατσάκη

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ Η ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η γιορτή της Μητέρας είναι μια σημαντική ημέρα, αφού τιμάμε το πιο σημαντικό και σπουδαίο πρόσωπο στη ζωή μας! Αυτό το πρόσωπο που μας έφερε στη ζωή, τη μητέρα μας! Είναι μια Ημέρα αφιερωμένη σε εκείνη, δείχνοντας με τον πιο απλό τρόπο, την αγάπη μας, τον σεβασμό και την αναγνώριση για όσα έκανε, κάνει και θα κάνει για εμάς. Αναγνώριση για τις μικρές και μεγάλες θυσίες της.

ΜΑΡΟΥΛΑ ΣΟΥΡΟΥΝΗ

Η γιορτή της Μητέρας είναι μια σημαντική ημέρα, αφού τιμάμε το πιο σημαντικό και σπουδαίο πρόσωπο στη ζωή μας! Αυτό το πρόσωπο που μας έφερε στη ζωή, τη μητέρα μας! Είναι μια Ημέρα αφιερωμένη σε εκείνη, δείχνοντας με τον πιο απλό τρόπο, την αγάπη μας, τον σεβασμό και την αναγνώριση για όσα έκανε, κάνει και θα κάνει για εμάς. Αναγνώριση για τις μικρές και μεγάλες θυσίες της.

Η γιορτή της Μητέρας είναι μια σημαντική ημέρα, αφού τιμάμε το πιο σημαντικό και σπουδαίο πρόσωπο στη ζωή μας! Αυτό το πρόσωπο που μας έφερε στη ζωή, τη μητέρα μας! Είναι μια Ημέρα αφιερωμένη σε εκείνη, δείχνοντας με τον πιο απλό τρόπο, την αγάπη μας, τον σεβασμό και την αναγνώριση για όσα έκανε, κάνει και θα κάνει για εμάς. Αναγνώριση για τις μικρές και μεγάλες θυσίες της.

Αναφορές για τη γιορτή της μητέρας

Ἡ Γαῖα, ἡ μητέρα τῆς οὐρανοῦ γεννᾷ ὅλον τὸν κόσμον
καὶ λατρεύεται ὡς ὑπέρτατη θεότητα.

Οι πρώτες αναφορές για την Γιορτή της Μητέρας και την μητρότητα έρχονται από την αρχαία Ελλάδα.

Ἡ Γαῖα, ἡ μητέρα τῆς οὐρανοῦ γεννᾷ ὅλον τὸν κόσμον
καὶ λατρεύεται ὡς ὑπέρτατη θεότητα.

Η Γαία, η μητέρα Γη, σύζυγος του Ουρανού γεννά όλο τον κόσμο και λατρεύεται σαν υπέρτατη θεότητα.

Ἡ Γαῖα, ἡ μητέρα τῆς οὐρανοῦ γεννᾷ ὅλον τὸν κόσμον
καὶ λατρεύεται ὡς ὑπέρτατη θεότητα.

Στη συνέχεια η λατρεία περνά στην κόρη της Ρέα. Η Ρέα λατρεύεται ως « Μητέρα των Θεών » καθώς φαίνεται να είναι η πρώτη που γέννησε με τοκετό και ανέθρεψε τα παιδιά της με μητρικό γάλα.

Ἡ Ρέα, ἡ μητέρα τῶν θεῶν γεννᾷ ὅλους τὸν θεοὺς
καὶ λατρεύεται ὡς ὑπέρτατη θεότητα.

Η ιστορία πίσω από την Ημέρα της Μητέρας

Η ιστορία της Ημέρας της Μητέρας ξεκίνησε το 1908, όταν η Anna Jarvis ξεκίνησε να διοργανώνει ομάδες εθελοντισμού μαζί με άλλες γυναίκες στη Δυτική Βιρτζίνια.

Όλα ξεκίνησαν τη δεκαετία του 1850 όταν η μητέρα της Anna Jarvis ξεκίνησε να διοργανώνει ομάδες εθελοντισμού μαζί με άλλες γυναίκες στη Δυτική Βιρτζίνια.

Η ιστορία της Ημέρας της Μητέρας ξεκίνησε το 1908, όταν η Anna Jarvis ξεκίνησε να διοργανώνει ομάδες εθελοντισμού μαζί με άλλες γυναίκες στη Δυτική Βιρτζίνια.

Η πρώτη « Ημέρα της Μητέρας » ήταν αφιερωμένη στη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και στην προσπάθεια μείωσης της παιδικής θνησιμότητας με την καταπολέμηση των ασθενειών και τον περιορισμό της μόλυνσης του γάλακτος.

Η ιστορία της Ημέρας της Μητέρας ξεκίνησε το 1908, όταν η Anna Jarvis ξεκίνησε να διοργανώνει ομάδες εθελοντισμού μαζί με άλλες γυναίκες στη Δυτική Βιρτζίνια.

Μετά τον θάνατο της μητέρας της το 1905, η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Πίστευε ότι η μητέρα είναι «το πρόσωπο που προσφέρει τα περισσότερα στο παιδί της από οποιονδήποτε άλλον στον κόσμο».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis εργάστηκε σκληρά για την καθιέρωση μιας ημέρας για τον εορτασμό της μητέρας.

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Στις 9 Μαΐου του 1914 ο πρόεδρος Woodrow Wilson κήρυξε την Ημέρα της Μητέρας ως ετήσια εθνική εορτή.

Η Anna Jarvis ήθελε να τιμήσει την μνήμη της μητέρας της και ζήτησε από φίλους να έρθουν στην εκκλησία στην Δυτική Βιρτζίνια την πρώτη Κυριακή του Μαΐου για την επέτειο του θανάτου της μητέρας της, δίνοντας σε κάθε μητέρα ένα λευκό γαρύφαλλο, το οποίο σύμφωνα με εκείνη, « **συμβόλιζε την αλήθεια, την αγνότητα και την φιλευσπλαχνία της μητρικής αγάπης**».

Η Anna Jarvis ήθελε οι άνθρωποι να δείχνουν στις μητέρες τους την εκτίμησή τους με χειρόγραφες επιστολές εκφράζοντας την αγάπη τους με λόγια, αντί να αγοράζουν δώρα και έτοιμες κάρτες.

Η Άννα Τζαρβίς ήθελε οι άνθρωποι να δείχνουν στις μητέρες τους την εκτίμησή τους με χειρόγραφες επιστολές εκφράζοντας την αγάπη τους με λόγια, αντί να αγοράζουν δώρα και έτοιμες κάρτες.

Επίσημο λουλούδι της Ημέρας της Μητέρας όρισε η Anna Jarvis το άσπρο γαρύφαλλο.

Επίσημο λουλούδι της Ημέρας της Μητέρας όρισε η Άννα Τζαρβίς το άσπρο γαρύφαλλο.

Γιορτή της Μητέρας: Υπαπαντή

Η Γιορτή της Μητέρας είναι μια εορτή που τιμάει τις μητέρες.
Στην Ελλάδα, η Γιορτή της Μητέρας είναι η Υπαπαντή.

Αυτή η τόσο σημαντική ημέρα για το ζεύγος μητέρας – παιδιού , καθώς και η στήριξη της Παναγίας σε όσες μητέρες επικαλούνται την Χάρη Της, δικαιολογούν τον εορτασμό και την τιμή της μητέρας κατά την Υπαπαντή, δηλαδή τον Σαραντισμό του ίδιου του βρέφους του Ιησού.

Αυτή η τόσο σημαντική ημέρα για το ζεύγος μητέρας – παιδιού , καθώς και η στήριξη της Παναγίας σε όσες μητέρες επικαλούνται την Χάρη Της, δικαιολογούν τον εορτασμό και την τιμή της μητέρας κατά την Υπαπαντή, δηλαδή τον Σαραντισμό του ίδιου του βρέφους του Ιησού.

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας. Κάθε νέα χριστιανή μητέρα, σαράντα ημέρες μετά την γέννηση του παιδιού της, το πηγαίνει στην εκκλησία για να το προσφέρει στον Θεό και η ίδια να πάρει την ευχή.

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας. Κάθε νέα χριστιανή μητέρα, σαράντα ημέρες μετά την γέννηση του παιδιού της, το πηγαίνει στην εκκλησία για να το προσφέρει στον Θεό και η ίδια να πάρει την ευχή.

Η ημέρα αυτή είναι μια ευκαιρία να τιμήσουμε το πρόσωπο που μας έφερε στη ζωή. Είτε ζει, είτε όχι. Στην γυναίκα που μας γέννησε ή μας μεγάλωσε ή μας υιοθέτησε ή μας βάπτισε.

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας. Κάθε νέα χριστιανή μητέρα, σαράντα ημέρες μετά την γέννηση του παιδιού της, το πηγαίνει στην εκκλησία για να το προσφέρει στον Θεό και η ίδια να πάρει την ευχή.

Χρόνια Πολλά μαζί με όλη μας την αγάπη σε κάθε MANA!

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας. Κάθε νέα χριστιανή μητέρα, σαράντα ημέρες μετά την γέννηση του παιδιού της, το πηγαίνει στην εκκλησία για να το προσφέρει στον Θεό και η ίδια να πάρει την ευχή.

Επιμέλεια: Μαρούλα Σουρούνη

Αυτήν την ημέρα από το 1929 έχει καθιερώσει η Ελληνορθόδοξη Παράδοσή μας, σαν σημείο αναφοράς για την Ελληνίδα Ορθόδοξη Μητέρα τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία μας. Κάθε νέα χριστιανή μητέρα, σαράντα ημέρες μετά την γέννηση του παιδιού της, το πηγαίνει στην εκκλησία για να το προσφέρει στον Θεό και η ίδια να πάρει την ευχή.

Η μητέρα στην τέχνη ως πηγή έμπνευσης

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΚΟΝΤΟΥΛΗ

Η λέξη «μητέρα» ή «μαμά» ή ακόμα και «μάννα» είναι η πρώτη που μαθαίνει κανείς όταν έρχεται σε αυτόν τον κόσμο. Η λέξη αυτή εκπροσωπεί ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα της ζωής μας. Είναι το άτομο με το οποίο έχουμε την πρώτη και στενότερη σχέση, αφού μέσα της μεγαλώνουμε και ερχόμαστε μετά στον κόσμο αυτό. Αποτελεί έμπνευση για όλους τους ανθρώπους σε όλους τους τομείς. Όλοι θέλουν να εκφράσουν αυτή την έννοια με διάφορους τρόπους. Ένα μεγάλο κομμάτι του κόσμου της τέχνης έχει αφιερωθεί σε αυτήν τη βαρυσήμαντη λέξη.

Συγκεκριμένα, πολλά έργα τέχνης έχουν δημιουργηθεί που αναπαριστούν την αγάπη, την έννοια και το πρόσωπο μιας μητέρας. Για παράδειγμα:

Da Vinci's Madonna Litta

Η Madonna Litta απεικονίζει την Παναγία να θηλάζει τον Χριστό και εικονογραφεί τη μητρική αγάπη. Ο μπλε μανδύας της Μαρίας συμβολίζει την Εκκλησία και το κόκκινο φόρεμά της είναι σύμβολο του πάθους του Χριστού. Ο αρχικός πίνακας της Madonna Litta βρίσκεται στην πραγματικότητα στο Μουσείο Ερμιτάζ στην Αγία Πετρούπολη.

William A Bouguereau's Mother and Child

Σύγχρονες ερμηνείες κλασικών θεμάτων, με έμφαση στο γυναικείο ανθρώπινο σώμα. Αυτό το έργο τέχνης είναι ένας γοητευτικός πίνακας με μια μητέρα που κρατά το μωρό της.

Renoir's Gabrielle et Jean

Ο πίνακας απεικονίζει τον γιο του Ρενουάρ, Ζαν, με την πιστή τους υπηρέτρια Γκαμπριέλ.

Monet's Madame Monet and Child

Αυτός ο διάσημος πίνακας μητέρας και παιδιού του Claude Monet δείχνει τη γυναίκα του Monet με ένα παιδί στο Argenteuil, όπου έζησαν για 5 χρόνια.

Το τραγούδι του Βασίλη Παπακωνσταντίνου (Μαμά)

Ήβαζες ψεύτικες φωνές, γελούσες κι έκανες πως κλαις
κι εγώ παιδί, α, ρε μαμά.
Πίσω μου τρέχεις μια ζωή, με ένα πιάτο και μια ευχή
τότε με κράταγες σφιχτά, τώρα κοιτάς από μακριά.
Μέσα απ' τα δόντια να μιλάς, σ' ακούω σαν τώρα "Μη με
σκας"
"Δε θα σε ανεχτεί κανείς"
"Θα πας χαμένος, θα το δεις", α, ρε μαμά.
Υστερα λόγια στο χαρτί "Συγγνώμη, σ' αγαπώ πολύ"
"Ήίμαι 'δω", α, ρε μαμά.
Ζωγράφιζες και μια καρδιά, με νικάγες με ζαβολιά
κι έβαζες πάντα στο πικάπ το δίσκο με το Ave Maria
Ave Maria.
Χανόσουνα στη μουσική, εσύ γινόσουν το παιδί
κι εγώ ένας άγγελος στη γη, να σε προσέχω μια ζωή.
Τις πόρτες άνοιγες στο φως, να μπει ο ήλιος κι ο θεός
να μας φυλάει, α, ρε μαμά.
Τα βράδια ήσουν μια αγκαλιά κι ανάμεσα απ' τα φιλιά
έκανες τη φωνή λαγού, το λύκο και την αλεπού.
Και όταν γύριζα αργά "θα σου τα πάρω τα κλειδιά"
"θα βρεις τις πόρτες πια κλειστές"
"θα με πεθάνεις, αυτό θες;" α, ρε μαμά.
Μαμά, που πας ...

Το τραγούδι του Νάσου Καρακώστα

Για να σε δει καλά θα γίνει και ζητιάνα
μία στον κόσμο φίλε μου και είναι ή λέξη μάνα.

Θα κάτσει να σου πει ποια είναι τα σωστά,
μπορεί και συγχωρεί κι ας κάνεις σφάλματα.

Και αν μία μέρα φίλε μου τη γη απ' τα πόδια χάσεις
το φάρμακο η αγκάλη της για να το ξεπεράσεις.

Είναι γυναίκα πού πονά και τις πληγές σου κλείνει
για να σε εσύ χαρούμενος και την ζωή της δίνει.

Και αν μια μέρα φίλε μου χτυπήσεις μια καμπάνα
θα είναι εκεί να σου μιλά, αυτή είναι ή μάνα.

Η μάνα έχει μάθει να παίρνει την ευθύνη
για να πατάς εσύ χαλί μπορεί να γίνει.

Μια λέξη ιερή που πρέπει να προσέχεις
γιατί είναι πάντα εκεί την έχεις, δεν την έχεις.

Και αν μία μέρα φίλε μου τη γη απ' τα πόδια χάσεις
το φάρμακο η αγκάλη της για να το ξεπεράσεις.

Είναι γυναίκα πού πονά και τις πληγές σου κλείνει
για να σε εσύ χαρούμενος και την ζωή της δίνει.

Και αν μια μέρα φίλε μου χτυπήσεις μια καμπάνα
θα είναι εκεί να σου μιλά, αυτή είναι ή μάνα.

*Και πολλά άλλα τραγούδια, μεγάλων ερμηνευτών είναι αφιερωμένα στις μαμάδες.
Σε αυτές τις γυναίκες που μας έφεραν στον κόσμο και είναι διατεθειμένες να
κάνουν τα πάντα για τα παιδιά τους.*

*Η λέξη, λοιπόν, «μητέρα» δεν είναι μια απλή λέξη. Αντικατοπτρίζει τεράστια
αγάπη, στοργή, ευτυχία, χαρά και αλλά πολλά δυνατά συναισθήματα ανάμεσα σ'
εκείνη και στο / στα παιδί / παιδιά της. Είναι αλήθεια, λοιπόν, πως η καρδιά της
μητέρας είναι το μοναδικό μέρος όπου τα παιδιά της θα έχουν πάντα ένα σπίτι.*

Εργαζόμενη μητέρα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΡΟΔΙΝΟΥ

Λέγεται ότι πίσω από κάθε μεγάλη ανθρώπινη ύπαρξη βρίσκεται η δυναμική, η στοργική και ευγενική ψυχή της μάνας. Η ευεργετική παιδαγωγική δύναμη της μάνας πάνω στο παιδί της μνημονεύεται στις φωτισμένες αποφθεγματικές εκφράσεις επιφανών ανθρώπων. Ο Αβραάμ Λίνκολν έγραψε την εξής εντυπωσιακή σκέψη του «Ό,τι είμαι και ελπίζω να γίνω το χρωστώ στη μητέρα μου». Ο Ναπολέων, με ειλικρίνεια και σεβασμό αναφέρθηκε στη μάνα του, που συνέβαλε στην αλματώδη άνοδό του: «Στη μητέρα μου οφείλω το ανέβασμά μου, έχω τη γνώμη πως το μέλλον καλό ή κακό του παιδιού πρώτιστα εξαρτάται από τη μητέρα του». Ο μεγάλος διανοητής Γ. Γουάλαντ, με την εκλεπτυσμένη σκέψη του, τονίζει την παιδαγωγική δύναμη της μάνας και την δυναμική παρέμβασή της στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του παιδιού και ανάδειξή του ως ισχυρού παράγοντα, που εξουσιάζει τον κόσμο. Η αποφθεγματική φράση είναι η εξής: «Το χέρι που λικνίζει το λίκνο, είναι το χέρι που κυβερνάει τον κόσμο». Και πράγματι, βλέπουμε ότι η κοινωνία δεν έχει ξεχάσει τις μητέρες.

Σήμερα, υπάρχουν ειδικά προγράμματα υιοθεσίας, επιδοτήσεων και αδειών. Απαγορεύεται η απόλυση εγκύου λόγω της εγκυμοσύνης, 18 μήνες μετά, αλλά και για μεγαλύτερο διάστημα λόγω ασθένειας που αφορά την κύηση ή τον τοκετό. Η προστασία αφορά και τις εργαζόμενες που υιοθετούν τέκνο ηλικίας έως έξι ετών και στις εργαζόμενες που αποκτούν τέκνο μέσω παρένθετης. Η διάρκεια της άδειας μητρότητας ορίζεται σε 17 εβδομάδες για τις εργαζόμενες με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου. Από αυτές, τις 8 εβδομάδες (56 ημέρες) πρέπει να πάρει η εργαζόμενη πριν από τον τοκετό και τις υπόλοιπες 9 μετά (63 ημέρες). Σε περίπτωση που η εργαζόμενη γεννήσει πρόωρα, το υπόλοιπο της άδειας χορηγείται μετά τον τοκετό, έτσι ώστε ο χρόνος της άδειας να φθάνει συνολικά τις δέκα επτά εβδομάδες.

Η μητέρα που αποκτά τέκνο με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας και η εργαζόμενη που υιοθετεί τέκνο από την ένταξη του παιδιού στην οικογένεια και έως την ηλικία των οκτώ ετών δικαιούνται το μεταγενέθλιο τμήμα της άδειας μητρότητας δηλαδή 9 εβδομάδες. Κατά την διάρκεια της άδειας τοκετού και λοχείας η εργαζόμενη λαμβάνει επίδομα από τον ΕΦΚΑ, μετά από σχετική αίτησή της. Το επίδομα του ΕΦΚΑ είναι ίσο με το βασικό επίδομα ασθένειας και τις προσαυξήσεις για τα οικογενειακά βάρη. Για τη χορήγησή του απαιτείται η ασφαλισμένη να έχει πραγματοποιήσει 200 τουλάχιστον ημέρες εργασίας (ασφάλισης) κατά τα δύο τελευταία έτη πριν από τον τοκετό. Από τον ΟΑΕΔ, η εργαζόμενη δικαιούται να λάβει επίσης συμπληρωματικές παροχές μητρότητας. Οι παροχές αυτές είναι ίσες με τη διαφορά που προκύπτει μεταξύ του ημερήσιου επιδόματος κυοφορίας και λοχείας που καταβάλλεται από τον ΕΦΚΑ και των ημερήσιων αποδοχών που πραγματικά καταβάλλονται από τον εργοδότη. Βασικές προϋποθέσεις για τη λήψη είναι η παροχή από τον ΕΦΚΑ επιδομάτων κυοφορίας και λοχείας και η ενεργή εργασιακή σχέση κατά το χρόνο έναρξης της αποχής λόγω κυοφορίας ή λοχείας. Το δικαίωμα για καταβολή χρηματικών παροχών από τον ΟΑΕΔ χάνεται σε περίπτωση που η αίτηση για αναγνώριση της δικαιούχου υποβληθεί μετά την παρέλευση 8 μηνών από τη γέννηση.

Καταλαβαίνουμε από αυτές τις νομοθετικές παρεμβάσεις ότι η μητέρα είναι ένα σημαίνον πρόσωπο, που ίσως να εργάζεται πιο σκληρά απ' όλους.

Μαμάδες γράφουν...

Η σωστή ανατροφή ενός παιδιού ήταν και θα είναι πάντα ο πιο σημαντικός στόχος μιας κοινωνίας. Η μητρότητα, η πιο σπουδαία έννοια, που συνδέεται άρρηκτα με την προστασία της ανθρώπινης ζωής, προστατεύεται σε όλες τις σύγχρονες χώρες και διαφυλάσσεται συνταγματικά. Η γυναίκα της σύγχρονης κοινωνίας καλείται να αντεπεξέλθει σε διαφορετικούς ρόλους, μεταξύ αυτών, της μητέρας, της εργαζόμενης, της συζύγου. Πόσο εύκολος είναι όμως ο συνδυασμός αυτών των ρόλων στην καθημερινότητα;

Οι απαιτήσεις στον εργασιακό στίβο είναι εξαιρετικά μεγάλες. Το ωράριο είναι οχτάωρο, στην καλύτερη περίπτωση, χωρίς να υπολογίσουμε τυχόν υπερωρίες, ειδικά στον ιδιωτικό τομέα. Η πίεση στην εργασία και ο ανταγωνισμός είναι επίσης φαινόμενα που αντιμετωπίζει κάθε μητέρα καθημερινά. Παράλληλα οι απαιτήσεις στην οικογένεια είναι διαρκείς. Τα ανήλικα παιδιά, σε κάθε ηλικία, έχουν καθημερινά μεγάλες ανάγκες, τις οποίες η μητέρα πρέπει να καλύπτει απρόσκοπτα (σχόλιο, διατροφή, υποχρεώσεις, τυχόν ασθένειες, φροντίδα). Η μητέρα έχει την αμέριστη φροντίδα των παιδιών, που συνιστά τον σπουδαιότερο στόχο της. Ταυτόχρονα όμως, είναι ένας εργαζόμενος άνθρωπος, που υπόκειται σε πίεση και έχει εργασιακές υποχρεώσεις.

Ας σημειώσουμε εδώ, ότι στον ιδιωτικό τομέα, η μητρότητα αποτελεί εμπόδιο σε πολλές περιπτώσεις. Οι μητέρες υφίστανται ψυχολογικό πόλεμο με σκοπό να αντικατασταθούν από ελεύθερες γυναίκες, που κοστίζουν λιγότερο όσον αφορά τη μισθοδοσία τους. Πρόκειται για το υπαρκτό φαινόμενο mobbing, που μεταφράζεται ως «εκφοβισμός στην εργασία». Οι περισσότεροι εργοδότες δυσανασχετούν να παραχωρούν τα μητρικά εργασιακά δικαιώματα, όπως άδεια μητρότητας, μειωμένο ωράριο, άδειες ασθένειας τέκνων, επιδόματα. Ως εκ τούτου συνηθίζουν να εφαρμόζουν πρακτικές εκφοβισμού με σκοπό να οδηγήσουν την μητέρα σε παραίτηση.

Κλείνοντας, θα λέγαμε ότι η γυναίκα ακροβατεί να ισορροπήσει μεταξύ των εργασιακών δικαιωμάτων της και του απαιτητικού της ρόλου ως μητέρα. Η πολιτεία οφείλει να προστατεύει και να διαφυλάττει τα δικαιώματα αυτά, ώστε να προάγεται ο στόχος της μητρότητας, χωρίς να απειλείται το ταυτόχρονο δικαίωμα για εργασία.

Μητέρα 3 ανήλικων παιδιών

Μαμάδες γράφουν...

Με αφορμή την παράκληση της γλυκιάς μου μαθήτριας Μαριαλένας να γράψω λίγα λόγια για τον ρόλο της εργαζόμενης μητέρας, σκέφτηκα την καθημερινότητά μου και πόσο απαιτητική είναι αυτή. Κάνω μια δουλειά την οποία αγαπώ πολύ, αλλά χρειάζεται να έχω ιδιαίτερη υπομονή, πνευματική διαύγεια και θετική ενέργεια όπως απαιτεί η ενασχόλησή μου με τους μαθητές μου. Ο σπουδαιότερος ρόλος μου όμως είναι αυτός της μητέρας. Όλοι οι υπόλοιποι ρόλοι που έχω, όπως αυτός της συζύγου, της φίλης, της κόρης, της αδερφής, είναι σημαντικοί βέβαια, αλλά υποδεέστεροι της μητρότητας. Η μητρότητα είναι πρόκληση. Είναι η σημαντικότερη εμπειρία ζωής η οποία ταυτόχρονα σε γεμίζει και σε δοκιμάζει. Σου μαθαίνει πράγματα για τον εαυτό σου. Ανακαλύπτω αντοχές που δεν ήξερα ότι υπάρχουν μέσα μου. Η μητρότητα είναι ενέργεια. Είναι δύναμη που απελευθερώνει. Κίνητρο που καθοδηγεί. Κλείνοντας, με αφορμή και την επικείμενη γιορτή της μητέρας, θα ήθελα να θυμίσω σε όλες τις εργαζόμενες μανούλες ότι δεν χρειάζεται να είμαστε τέλειες, αλλά τα παιδιά μας αυτό που πραγματικά χρειάζονται από εμάς είναι μια μεγάλη αγκαλιά στις καλές και τις κακές στιγμές και ένα αδιαπραγμάτευτο «Σ' αγαπώ». Χρόνια πολλά σε όλες μας!!

Παναγιώτα Μπούτλα, εκπαιδευτικός

Στη σημερινή εποχή η γυναίκα έχει αναλάβει να διεκπεραιώσει τους πολλούς ρόλους που έχει αναλάβει και αγωνίζεται καθημερινά να ανταποκριθεί σε αυτούς με τον καλύτερο για εκείνη, δυνατό τρόπο. Μητέρα, σύζυγος και εργαζόμενη. Ο ρόλος της μητέρας θα μπορούσα να πω ότι ίσως είναι ο δυσκολότερος αφού καθημερινά καλείσαι να αντιμετωπίσεις διαφορετικές προκλήσεις.

Ως εργαζόμενη μητέρα η δυσκολότερη στιγμή, ήταν όταν έπρεπε να επιστρέψω στη δουλειά ούσα μαμά ενός βρέφους τριάντα ημερών και να αφήσω την ευθύνη του σε κάποιον άλλο, ευτυχώς έμπιστο για εμένα. Σίγουρα οι ενοχές και οι τύψεις δεν βοήθησαν αυτή μου την μετάβαση. Η αγωνία που νιώθεις για το τι συμβαίνει κατά τη διάρκεια της απουσίας σου και για τις στιγμές που χάνεις για οτιδήποτε καινούριο μπορεί να προκύψει κατά την ανάπτυξή του. Οι ενοχές φυσικά περνώντας τα χρόνια δεν λιγοστεύουν, απλά μαθαίνεις να ζεις με αυτές, εκλογικεύοντας την κατάσταση και προσπαθώντας ο χρόνος που περνάς με το παιδί να είναι ποιοτικός.

Η καθημερινότητα είναι αντίστοιχα δύσκολη και απαιτητική, αφού οι υποχρεώσεις είναι πολλές και δυστυχώς ο χρόνος περιορισμένος. Οφείλεις να συνδυάσεις τις επαγγελματικές υποχρεώσεις σου με τις δραστηριότητες του παιδιού, αλλά και την ομαλή λειτουργία του σπιτιού. Σίγουρα καθημερινά δεν τα προλαβαίνεις όλα στον ίδιο βαθμό, επομένως η βοήθεια του συζύγου είναι πολύτιμη. Επιπλέον, η σωστή οργάνωση και ο προγραμματισμός της εβδομάδας από το Σαββατοκύριακο είναι απαραίτητη για μια ομαλή καθημερινότητα.

Μαρία Μάμαλη, εκπαιδευτικός

Μαμάδες γράφουν...

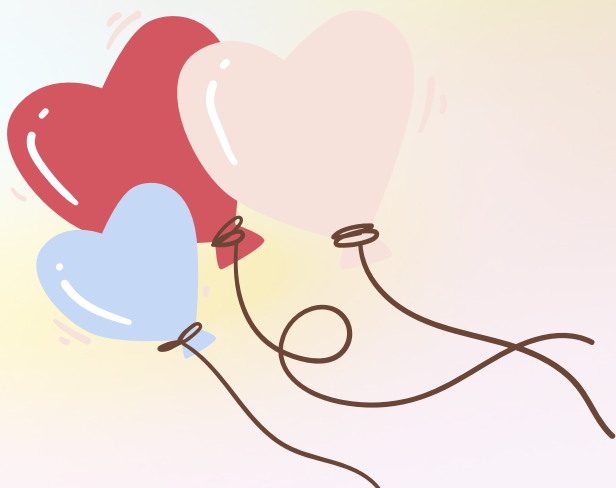
Το να είσαι εργαζόμενη γυναίκα και μητέρα διδύμων είναι ένας απαιτητικός ρόλος αλλά γεμάτος ικανοποίηση. Κάθε ημέρα είναι μια «ταχυδακτυλουργική πράξη» εξισορρόπησης μεταξύ της εργασίας και των οικογενειακών υποχρεώσεων.

Η ημέρα ξεκινά πάντα νωρίς προκειμένου να ετοιμαστούμε όλοι για το σχολείο, μικροί και μεγάλοι. Όλες οι διαδικασίες ετοιμασίας πχ. ντύσιμο, πρωινό κλπ. πρέπει να είναι ακριβείς ώστε να προλάβουμε εγκαίρως το χτύπημα του κουδουνιού. Καθώς φτάνω στην δουλειά μου, αφήνω πίσω τις προσωπικές και οικογενειακές μου ανησυχίες και προσπαθώ να αντεπεξέλθω στις απαιτήσεις και στα θέλω των μαθητών μου. Το μεσημέρι, επιστρέφοντας όλοι στο σπίτι από το σχολείο έχουμε πολλά θέματα συζήτησης πριν ξεκινήσουμε τη μελέτη για την επόμενη ημέρα. Η ημέρα της μητέρας κλείνει με το μπάνιο, το βραδινό και φυσικά το διάβασμα παραμυθιού. Για την εργαζόμενη μητέρα όμως η ημέρα συνεχίζεται με τις καθημερινές δουλειές του νοικοκυριού και τις προετοιμασίες για την επόμενη ημέρα. Επιπλέον πολλά βράδια συνοδεύονται και από εργασία στον υπολογιστή για τις ανάγκες των μαθητών.

Φυσικά, υπάρχουν και απροσδόκητες προκλήσεις που μπορεί να προκύψουν, όπως οι παιδικές ασθένειες κλπ. Αλλά μέσα σε όλα αυτά, η μητέρα βρίσκει απεριόριστη χαρά βλέποντας τα παιδιά της να μεγαλώνουν και να αναπτύσσονται καθώς καταφέρνει κάθε ημέρα να ισορροπεί ανάμεσα σε δουλειά και εργασία.

Εν κατακλείδι, η καθημερινή ζωή μιας εργαζόμενης μητέρας με δίδυμα είναι πολυάσχολη, απαιτητική, αρκετές φορές αγχωτική, αλλά προσφέρει ανεκτίμητη ψυχική ικανοποίηση και αγαλλίαση. Αναμφισβήτητα χρειάζονται οργανωτικές ικανότητες, μεγάλη υπομονή και ευελιξία, αλλά η αγάπη και η ευτυχία που λαμβάνεις κάθε στιγμή κάνει όλη την προσπάθεια να αξίζει με το παραπάνω.

Μαρία Ρήγα, εκπαιδευτικός

Μαμάδες γράφουν...

Η εργαζόμενη μητέρα καλείται να αντεπεξέλθει με επιτυχία στις πολλαπλές καθημερινές υποχρεώσεις της οικογένειας και της εργασίας της. Η μεγαλύτερη πρακτική δυσκολία για εμένα είναι να διαχειριστώ το χρόνο αποτελεσματικά, έτσι ώστε να έχω τακτοποιήσει τόσο τις καθημερινές ανάγκες της οικογένειας όσο και της εργασίας. Το σημαντικότερο όλων όμως είναι η επαφή και ο διάλογος. Ως μητέρα, εστιάζω κυρίως στον χρόνο που θα πρέπει να μοιραστώ με τον δεκαεξάχρονο γιο μου και την δεκατριάχρονη κόρη μου ώστε να μαθαίνω τα νέα της καθημερινότητάς τους, τους προβληματισμούς τους και ότι δεν έχουν ανακύψει προβλήματα στον μικρόκοσμό τους. Είμαι εκεί, όσο εξαντλημένη κι αν νιώθω, με την αγκαλιά μου και τις εκάστοτε νουθεσίες μου, ετοιμοπόλεμη, για να τους επαναφορτίσω. Είναι θαύμα το πώς μια εργαζόμενη μητέρα είναι αστείρευτη πηγή αγάπης και στήριξης όχι μόνο για τα παιδιά της αλλά, στην περίπτωσή μου, και για τους μαθητές της.

Ως εκπαιδευτικός, που οι απαιτήσεις είναι αμέτρητες και η πίεση αυξάνεται συνεχώς, προσπαθώ να είμαι η καλύτερη εκδοχή του εαυτού μου τόσο για τους συναδέλφους μου όσο και για τους μαθητές μου. Οι μαθητές μου, όπως και τα παιδιά μου, είναι προτεραιότητα για μένα. Αυτά τα πολλά διεισδυτικά ματάκια στις τάξεις μου νιώθω ότι αναζητούν να μοιραστούν τις αγωνίες τους και τους φόβους τους μαζί μου. Αντιμετωπίζω εξίσου σοβαρά και με την ίδια αίσθηση ευθύνης τους μαθητές και τα παιδιά μου, ως μητέρα και ως εκπαιδευτικός, όσο δύσκολο και εάν είναι.

Η αστείρευτη αγάπη για τα παιδιά και για το επάγγελμά μου σε συνδυασμό με τη σωστή διαχείριση χρόνου θεωρώ ότι είναι το κλειδί για να καταφέρω να ισορροπήσω τους δύο κόσμους: αυτόν της δασκάλας και της μητέρας.

Αναστασία Γεώργιζα, εκπαιδευτικός

Μαμάδες γράφουν...

Εργαζόμενη μητέρα δυο παιδιών, πλήρους (και πολλές φορές υπερωριακής ή βαρδιακής) απασχόλησης αποτελεί μια μεγάλη πρόκληση. Ειδικά, τα πρώτα χρόνια στις ζωές των παιδιών που η εξάρτηση της επιβίωσης τους είναι απόλυτη (τάισμα, υγιεινή, ύπνος, προσαρμογή στη σχολική κοινότητα, μελέτη) και η αϋπνία και η κούραση χτυπάνε κόκκινο. Σίγουρα ο βαθμός της πρόκλησης εξαρτάται από τις βοήθειες που προσφέρονται στην μητέρα σε πρακτικό αλλά και ψυχολογικό επίπεδο, τις αξίες και το χαρακτήρα της ίδιας, το περιβάλλον και τις λύσεις που παρέχονται, οπότε κάθε περίπτωση είναι μοναδική και καθεμιά μας μπορεί να μιλάει για τη δική της εμπειρία.

Στη δική μου περίπτωση επομένως, θα ξεκινήσω από την κυρίαρχη αξία η οποία καθοδηγεί τις πράξεις μου, τις σκέψεις μου και τις αποφάσεις μου και δεν είναι άλλη από την αγάπη μου για τα δυο μας παιδιά και τη συνειδητή μου απόφαση να υπάρξω γι' αυτά μια μητέρα:

- Παρούσα στη ζωή τους και στις στιγμές τους
- Ενεργή ακροάτρια των σκέψεων τους
- Αγκαλιά ασφάλειας και χώρος ελεύθερης έκφρασης και αποδοχής απόψεων και συναισθημάτων

Ήταν πολλές οι στιγμές που ένιωθα τύψεις, ενοχές, αναρωτιόμουν αν τα κατάφερα, αν έπαιρνα σωστές αποφάσεις, αν αφιέρωνα αρκετό χρόνο ή δούλευα υπερβολικά. Υπήρχαν πολλές στιγμές που η κούραση της δουλειάς και η αφόρητη εργασιακή πίεση εκτονωνόταν με φωνές και εκνευρισμό στο σπίτι. Όσπου ίσως φτάνει για κάθε άνθρωπο η στιγμή να κάνει την αυτοκριτική του και να επαναπροσδιοριστεί, να δει το δρόμο που περπατάει και το πόσο αποκλίνει από τον αρχικό δρόμο που χάραξε.

Σε αυτό το μονοπάτι ενδοσκοπήσης κατάλαβα πως για μια εργαζόμενη μητέρα είναι σημαντικά τα ακόλουθα:

1. Να είναι ξεκάθαρο μέσα της το τι είναι σημαντικό και να βρίσκεται σε επαφή με τον εαυτό της.
2. Να θέτει προτεραιότητες – δεν γίνονται όλα, και ίσως δεν χρειάζεται.
3. Να διαλέγει τις μάχες που θα δώσει.
4. Να βρίσκει χρόνο να ξεκουράζεται και να είναι υγιής. Κανένα παιδί δεν θέλει μια εξαντλημένη και θλιμμένη μητέρα.
5. Να βάζει τα όρια της προς όλες τις κατευθύνσεις.
6. Να ζητάει βοήθεια, να παίρνει όσο περισσότερη βοήθεια μπορεί (πρακτική και ψυχική).
7. Να είναι αληθινή, να μιλάει στα παιδιά για τα συναισθήματα και τις δυσκολίες της.

Οι μητέρες δεν είναι υπερήρωες ούτε τέλειες. Είναι άνθρωποι με δυνάμεις, αδυναμίες, συναισθήματα, όνειρα, δικές τους σκέψεις. Δικαιούνται να κουραστούν, να κάνουν λάθη, να ζητούν συγγνώμη και να συγχωρούνται, να φροντίζουν και να τις φροντίζουν.

Η εργασία είναι ανάγκη και μέρος της ζωής μας. Μέσα από την εργασία μας επίσης προσφέρουμε στα παιδιά μας υλικά αγαθά αλλά αναπτυσσόμαστε και εμείς ως προσωπικότητες και προσφέρουμε μέσα από τη δική μας εξέλιξη.

Για μένα είναι σημαντικό να βρίσκονται αυτοί οι δυο ρόλοι σε ισορροπία κάθε φορά και σε αυτό με βοηθάει η ζεστή αγκαλιά, το χάδι και η γλυκιά κουβέντα των παιδιών μου τα οποία δεσμεύομαι να στηρίζω και να φροντίζω όσο και όπως αυτά με χρειαστούν στην όμορφη ζωή τους!

Αγγελική Γιουρούδη, Χημικός Μηχανικός

Μαμάδες γράφουν...

Ονομάζομαι **Κατερίνα Πολύζου**, είμαι 48 χρονών και είμαι μητέρα διδύμων του Βασίλη και της Μαρίας, ηλικίας 14 ετών (Β΄ Γυμνασίου). Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Γερμανία και σπούδασα στο ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ στο τμήμα Χημικών Μηχανικών. Το επάγγελμα ενός μηχανικού στην χώρα μας είναι ,δυστυχώς, στις μέρες μας, ανδροκρατούμενο. Για το λόγο αυτό είναι δύσκολο να μπορέσει να εξελιχθεί μία γυναίκα μηχανικός, πόσο μάλλον να είναι και γυναίκα επιχειρηματίας. Από την μία μεριά υπάρχει η ανάγκη της εξέλιξης και της επαγγελματικής καταξίωσης στο επάγγελμα που έχεις επιλέξει να ακολουθήσεις, από την άλλη μεριά όταν είσαι μητέρα 2 παιδιών θέλεις να βρίσκεσαι εκεί σε όλα τα στάδια μεγάλωματος τους. Είναι πολύ δύσκολο να μπορείς να αντεπεξέλθεις και στα δύο χωρίς να υπάρχουν παράπλευρες "απώλειες" υπό την μορφή της δυσανασχέτησης όσον αφορά τους συνεργάτες σου καθώς π.χ. δεν μπορείς να λείπεις για πολλές ημέρες σε ένα επαγγελματικό ταξίδι στο εξωτερικό, γιατί δεν μπορείς να απουσιάζεις για μεγάλο χρονικό διάστημα από την οικογένεια σου ή δεν μπορείς να παρακολουθήσεις όλες τις δραστηριότητες των παιδιών σου στο σχολείο καθώς πολλές από αυτές συμπιπτουν τις ίδιες ώρες που εσύ πρέπει να παρακολουθήσεις κάποιο επαγγελματικό meeting ή κάποιο συνέδριο. Αναγκαστικά λοιπόν θα πρέπει να συμβιβάζεις κάθε φορά και να επιλέγεις τις προτεραιότητες σου, όσο αυτό είναι εφικτό. Θα πρέπει να εξηγήσεις την κατάσταση στα παιδιά σου και φυσικά να φροντίζεις να είσαι παρών στην ζωή τους στα σημαντικά γεγονότα. Θεωρώ ότι στο κομμάτι αυτό, είμαι τυχερή καθώς είμαι και επιχειρηματίας και έτσι μπορώ να επιλέξω το πότε θα απουσιάζω και να προγραμματίζω σε ποια επαγγελματικά ταξίδια θα συμμετέχω.

Ο προγραμματισμός και η σωστή οργάνωση στη ζωή ενός μηχανικού είναι τα απαραίτητα εργαλεία του. Η μη σωστή τήρηση ενός προγράμματος ή η παράλειψη ενός βήματος σε μία χημική διαδικασία κατά την διάρκεια μίας συντονισμένης έρευνας μπορεί να οδηγήσει σε απώλεια πολλών χρημάτων και πολλές φορές σε χάσιμο πολύτιμου χρόνου. Έτσι λοιπόν λειτουργώ και στην προσωπική μου ζωή. Είναι πολύ σημαντικό κατά την διάρκεια ενός επαγγελματικού ταξιδιού στο εξωτερικό, να γνωρίζω ότι όλα εξελίσσονται ομαλά ώστε να μην αποσπαστεί η προσοχή μου από τον σκοπό και τον επαγγελματικό στόχο τον οποίο καλούμαι ως μηχανικός και επιχειρηματίας να φέρω εις πέρας. Εάν αποσπαστώ ή ανησυχήσω για κάτι που αφορά τα παιδιά μου, το σίγουρο είναι ότι μάλλον θα λειτουργήσει και θα υπερισχύσει το ένστικτο της μητέρας και δεν θα μπορέσω να αποδώσω σωστά σε αυτό που πήγα να διαπραγματευτώ και έτσι θα αδικήσω την εταιρεία η οποία βασίζεται σε εμένα και έχει επενδύσει κόπο και χρήμα ώστε να πάνε όλα καλά. Οπότε κατά την απουσία μου, φροντίζω να μην διαταράσσεται η καθημερινότητα τους, να πηγαίνουν κανονικά σε όλες τις εξωσχολικές τους δραστηριότητες, να διαβάζουν, να τρώνε και να κοιμούνται κανονικά στις ώρες τους και να επικοινωνούν εκείνα κατά την διάρκεια της ημέρας μόνο για θέματα έκτακτης ανάγκης. Σε κάθε περίπτωση επικοινωνώ εγώ μαζί τους, όποτε αυτό είναι εφικτό, και ευτυχώς που η σύγχρονη τεχνολογία προσφέρει σήμερα τόσες πολλές επιλογές επικοινωνίας, που είναι σαν να βρίσκεσαι εκεί, μαζί τους...!!!

Μαμάδες γράφουν...

Δυστυχώς για τις μανούλες που εργάζονται είναι πολύ δύσκολη η καθημερινότητα, όπως και εγώ που εργάζομαι όλη την εβδομάδα κυλιόμενο, Σαββατοκύριακα και νύχτες. Η φροντίδα των παιδιών μου είναι προτεραιότητα αλλά για να το πετύχω μπορεί να μείνω και 48ωρο άπυνη σε μια διπλοβάρδια, για παράδειγμα πρωί-νύχτα. Το απόγευμα πρέπει να μαγειρέψω, να διαβάσω, να ταΐσω τα παιδιά και μπορεί ο ύπνος μου να είναι 10λεπτος, καθιστή στον καναπέ. Στα 2 ρεπό την εβδομάδα προσπαθώ να κάνω τις περισσότερες δουλειές, γιατί εκεί έχω χρόνο. Σε μια επιτυχία όπως και σε μια αρρώστια πάλι θέλω να είμαι εκεί και προσπαθώ να αλλάζω τη βάρδια με κάποιο συνάδελφο.

Η αγάπη της μάνας για τα παιδιά της πιστεύω είναι η δύναμή της και καθημερινά προσπαθεί να βρίσκει λύσεις σε συνεχή προβλήματα που παρουσιάζονται. Γιατί ο ίδιος άνθρωπος πρέπει να φροντίσει και τους γονείς, τον σύζυγο, να σταθεί στους φίλους της, να παραστεί σε υποχρεώσεις. Οι ευθύνες πολλές και το άγχος είναι μεγάλο. Αλλά αυτό που έχω μάθει εγώ από τη ζωή είναι ότι θέλει υπομονή, επιμονή, δύναμη, αγάπη, αισιοδοξία και εάν χρειαστεί να ζητάμε την βοήθεια δικών μας ανθρώπων. Με τόσο τρέξιμο πρέπει να κρατάμε ψηλά την ψυχολογία μας αλλιώς δυσκολεύουν τα πράγματα.

κυρία Β. νοσηλεύτρια και μητέρα τριδύμων

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ δεν δουλεύουν, δημιουργούν τελευταία στους ανθρώπους την αίσθηση πως δεν συνεισφέρουν σε τίποτα και σε κανένα κοινωνικό έργο. Αντιθέτως, πρέπει να αντεπεξέλθουμε στις ανάγκες του σπιτιού, των παιδιών, του συζύγου και τέλος του εαυτού μας. Λόγω των τωρινών δεδομένων και της δυσκολίας στην εύρεση κάποιου έμπιστου προσώπου να αναλάβει δύο μωρά, επέλεξα να παραιτηθώ από τη δουλειά μου, να αφιερώσω όλο μου τον χρόνο και με αυτόν τον τρόπο να αφοσιωθώ η ίδια στο μέγιστο των παιδιών μου και να έχω την ολοκληρωτική τους ευθύνη.

Η καθημερινότητα είναι απαιτητική και οι υποχρεώσεις πολλές. Εκτός από τον χρόνο που περνάω μέσα στο σπίτι έχω αναλάβει και τη μεταφορά των παιδιών στις δραστηριότητές τους. Πρέπει να αντεπεξέλθω και σε αυτόν τον τομέα καθώς ένα παιδί του γυμνασίου έχει πολλές εξωσχολικές δραστηριότητες. Όμως, όταν έχεις ελεύθερο χρόνο μπορείς να οργανώνεις σωστά το πρόγραμμά σου χωρίς να χρειάζεται να βγαίνει η κούραση σου προς τα έξω, κάτι στο οποίο κατέβαλα μεγάλη προσπάθεια για να το πετύχω. Μια μέρα, όταν είναι δύσκολη, δεν ακυρώνει το γεγονός πως η επόμενη μπορεί να είναι δυσκολότερη ή πιο ευχάριστη. Μερικές φορές θα έλεγα πως είναι και συνδυασμός. Τίποτα όμως δεν μπορεί να με αναγκάσει να αφιερώσω λιγότερο χρόνο στα παιδιά μου. Δεν θα ήθελα να χάσω ημέρες από τα κορίτσια μου που πάντα βρίσκουν τρόπο να κάνουν την κάθε μέρα ξεχωριστή παρόλο που το πρόγραμμα μπορεί να είναι το ίδιο. Για εμένα το επάγγελμά μου αυτό, είναι από τα δυσκολότερα αλλά παράλληλα με γεμίζει με τα πιο όμορφα συναισθήματα.

Κωνσταντίνα Τσολάκη

Μόλις λάβαμε την πρώτη ανακάλυψη από νεαρούς επιστήμονες. Η θεωρία τους αποκαλύπτει πολλά για ένα νέο ον με μεγαλύτερη ταχύτητα από αυτή του φωτός.

Η μάνα!

Κι όμως, και χωρίς να μπορούμε να το πιστέψουμε κάνει τα πάντα! Πετάει για να πάει σε δουλειές και υποχρεώσεις. Και το απίθανο; Πάντα στην ώρα της. Καημένοι μπαμπάδες, δεν τις φτάνετε με τίποτα. Και φτάνουμε στο ερώτημα μας: Πόσα επαγγέλματα έχει μια μάνα;

Η απάντηση είναι πως έχει 10 ρόλους:

Νούμερο 1: Είναι φυσικά το μεγάλωμα των παιδιών το οποίο εύκολα παρομοιάζουμε με αυτό της νηπιαγωγού ή της νταντάς.

Νούμερο 2: Το τάισμα και το μαγείρεμα, τι πιο συνηθισμένο για μια μαγείρισσα;

Νούμερο 3: Οδήγηση, που πάντα χρειάζεται γιατί οι υποχρεώσεις μετά από κάποια ηλικία του παιδιού αρχίζουν λίγο και...μεγαλώνουν. Γυμναστική, βόλτες, ψώνια, πάρτι, εξόδους, σχολείο....Εύκολα θα μπορούσαν οι μαμάδες να πληρώνονται για τα...ταξί τους.

Νούμερο 4: Ένα από τα πιο σημαντικά! Φυσικά είναι οι δουλειές του σπιτιού. Καθάρισμα, σιδέρωμα, πλύσιμο των πιάτων, σκούπισμα. Και παράπονο κανένα γιατί το σπίτι πάντα γυαλίζει.

Νούμερο 5: Η βοήθεια. Βοήθεια στα μαθήματα του παιδιού. Μαμάδες= Καθηγήτριες. Βοήθεια στον σύζυγο. Μην μου πείτε τώρα πως δεν υπάρχει σύζυγος που δεν έχει ξεχάσει έστω και μια φορά τα κλειδιά ή το κινητό του. Και αν πούμε πως βοηθάτε και τα παιδιά τώρα στην εφηβεία...βάλτε μπροστά για ψυχολόγο!

Νούμερο 6: Μαχήτριες! Είτε σε κάποιο πιεστικό πρόγραμμα, κάποια δυσκολία, είτε σε καυγά με τον σύζυγο, η μάχη που ρίχνουν είναι μια, κακά τα ψέματα. Θα πρέπει να σταματήσουμε να φοβόμαστε τις αρκούδες ή τις αράχνες, τίποτα δεν συγκρίνεται με μια μαμά όταν θυμώνει. Έτοιμες για πάλη!

Νούμερο 7: Τι άλλο περιμένετε από το φοβερό τους χάρισμα να απαντούν γρήγορα. Χρειάζεται να απαντούν γρήγορα. Πάντα οι απαντήσεις βρίσκονται όλες σε ετοιμότητα στο μπροστά μέρος του κεφαλιού, έτοιμες να βγουν έξω πριν καν θέσουμε την ερώτηση. Απίστευτο! Τι να πει και ο έρημος ο Κασπάροφ, που μια μαμά θα μπορούσε να τον μπλοκάρει με την εξυπνάδα και τη γρηγοράδα της.

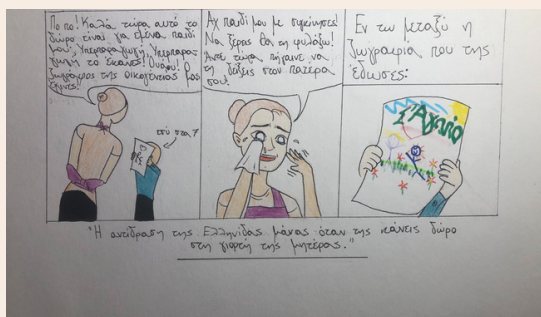
Για εμένα ο καλύτερος ρόλος είναι ο 8ος, δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από μια μαμά ρεπόρτερ: Ρωτάει τα πάντα-Μαθαίνει τα πάντα! Και ο καλύτερος να ήσουν στο να κρατάς μυστικά τα ξέρει πριν καν προλάβεις να τα μάθεις εσύ! Πως το κάνουν; Μπορούν να σου αποσπούν πληροφορίες με ερωτήσεις παγίδα! Έχουν ολόκληρη λίστα με πράγματα που είπες και δεν είπες! Δεν υπάρχει κάτι που τους ξεφεύγει!

Η ανατροφή ενός παιδιού όμως απαιτεί θυσίες, υποχωρήσεις, ξενύχτια και πολλά ακόμη που η κάθε γυναίκα που γίνεται μαμά είναι διατεθειμένη να τα κάνει.

Και έτσι περνάμε στον 9ο ρόλο: Οι Barwomen: Νομίζω όλες έχουν μια εμπειρία από ξενύχτι που ακούγοντας ένα κλάμα μέσα από μια κούνια να τους χαϊδεύει τα αφτιά. Έτσι τα μεσάνυχτα η κουζίνα ήταν πάντα σε λειτουργία και βλέπεις ξαφνικά πίσω από ένα πάγκο να φτιάχνουν γάλατα, όπως καταλαβαίνετε οι διαφορές με κάποια που δουλεύει σε bar είναι ελάχιστες.

Και φτάσαμε στο τέλος των ρόλων όλων των supermums!

Ο 10ος ρόλος τους είναι το να αγαπούν. Διαφορετική αγάπη όμως αυτή, αιώνια. Μπορεί να κρατήσει για πάντα μην τη φοβάστε. Τι το παιδί είναι 3 χρόνων τι 33 χρόνων, το ίδιο πράγμα ακριβώς. Τα παιδιά δεν μεγαλώνουν ποτέ, μένουν παιδιά και οι μαμάδες... μαμάδες και άλλα χίλια δυο που είδαμε από πάνω. **Όμως τα αποθέματα αγάπης δεν τελειώνουν ποτέ. Τα χρησιμοποιούν κάθε στιγμή και περισσότερο στις δυσκολίες, να, σαν αυτό τον μαγικό ζυμό της Γαλατίας. Πάντα φτιάχνουν περισσότερο και πάντα αντέχουν! Γιατί όπως ερευνάται πλέον από τους επιστήμονες μας...δεν είναι απλές μαμάδες, είναι ΣΟΥΠΕΡ μαμάδες!**

το σκίτσο σχεδίασε η Ραφαηλία Παπασούλη

Η Λογοτεχνία εξυμνεί τη σπουδαιότερη ηρωίδα μας

ΑΛΕΞΙΑ ΣΟΥΠΙΑΔΗ

Η τρυφερή και μοναδική γιορτή της μητέρας έγινε η αφορμή για να γραφτούν πολύ γνωστά λογοτεχνικά βιβλία, αλλά και ποιήματα αφιερωμένα στις μητέρες και τη σημαντική συμβολή τους στη ζωή των παιδιών. Μερικά από αυτά είναι τα παρακάτω:

«Η αγάπη άργησε μια μέρα» της Λιλής Ζωγράφου

Η ίδια είχε ως πηγή έμπνευσης της και δικές τις εμπειρίες τις οποίες κατάφερε να αναπτύξει στο βιβλίο.

Λίγα λόγια για την πλοκή: Η σχέση της μητέρας Εριφύλης με τις κόρες της και κυριότερα με την Ερατώ και την Πηνελόπη, το «τέρας» όπως την αποκαλούσαν οι υπόλοιποι της οικογένειας, είναι ένα δυνατό στοιχείο που χαρακτηρίζει το βιβλίο. Όμως το βιβλίο αναφέρεται σε μια κοινωνία που δεν δίνει στη γυναίκα, ακόμα καλύτερα στη μητέρα, το ρόλο που της αξίζει καθώς μιλάμε για την πατριαρχική κοινωνία, ενώ ταυτόχρονα απευθύνεται σε κάθε ανθρώπινο ον που αγωνίζεται για την ελευθερία και την ανεξαρτησία.

«Γέρμα» του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα

«Η ηρωίδα του Λόρκα εκπροσωπεί κατά μια έννοια τον κάθε άνθρωπο που διψά και δεν μπορεί να πει, τον άνθρωπο που θέλει ελευθερία και ζει μια φυλακή, τον καθένα μας που επιθυμεί ζωή, έρωτα».

Λίγα λόγια για την πλοκή: Σε ένα χωριό της Ισπανίας, αντικείμενο κουτσομπολιού γίνεται μια νέα παντρεμένη γυναίκα η οποία αδυνατεί να κάνει παιδιά. Ο πόθος της για τη μητρότητα όμως και η εμμονή που της δημιουργούν τα πιστεύω της κοινωνίας την οδηγούν σε ένα έγκλημα. Έτσι η ηρωίδα οδηγείται σε ένα ταξίδι αυτογνωσίας. Η «Γέρμα» είναι ένα θεατρικό έργο που θίγει μια διαφορετική όψη της μητρότητας, τον πόνο που προκαλεί η αδυναμία απόκτησης του δικού σου παιδιού.

Η Λογοτεχνία εξυμνεί τη σπουδαιότερη ηρωίδα μας

Νίκος Καζαντζάκης 'Αναφορά στον Γκρέκο' (απόσπασμα για τη μητέρα του)

Οι ώρες που περνούσα με την μητέρα μου ήταν γεμάτες μυστήριο. Καθόμασταν ο ένας αντίκρα στον άλλο, εκείνη σε καρέκλα πλάι στο παράθυρο, εγώ στο σκαμνάκι μου, κι ένιωθα, μέσα στη σιωπή, το στήθος μου να γεμίζει και να χορταίνει, σαν νάταν ο αγέρας ανάμεσά μας και βύζαινα. Από πάνω μας ήταν η γαζία, κι όταν ήταν ανθισμένη, η αυλή μοσκομύριζε. Αγαπούσα πολύ τα ευωδάτα κίτρινα λουλούδια της, τάβαζε η μητέρα μου στις κασέλες και τα εσώρουχά μας, τα σεντόνια μας όλη μου η παιδική ηλικία μύριζε γαζία. Μιλούσαμε, πολλές ήσυχες κουβέντες, πότε η μητέρα μου δηγόταν για τον πατέρα της, για το χωριό που γεννήθηκε, και πότε εγώ της στορούσα τους βίους των αγίων που είχα διαβάσει, και ξόμπλιαζα τη ζωή τους με την φαντασία μου· δε μ'έφταναν τα μαρτύριά τους, έβαζα κι από δικού μου, ωστόσο έπαιρναν τη μητέρα μου τα κλάματα, τη λυπόμουν, κάθιζα στα γόνατά της της χάδευα τα μαλλιά και την παρηγορούσα:

-Μπήκαν στον Παράδεισο, μητέρα, μη στενοχωριέσαι, σεργιανίζουν κάτω από ανθισμένα δέντρα, κουβεντιάζουν με τους αγγέλους και ξέχασαν τα βάσανά τους. Και κάθε Κυριακή βάζουν χρυσά ρούχα, κόκκινα κασκέτα με φούντες και πάνε να κάμουν βίζιτα στο Θεό.

Κι η μητέρα σφούγγιζε τα δάκρυά της, με κοίταζε σα να μου έλεγε: «Αλήθεια λες;» και χαμογελούσε.

Και το καναρίνι, μέσα από το κλουβί του, μας άκουγε, σήκωνε το λαιμό και κελαηδούσε μεθυσμένο, ευχαριστημένο, σαν νάχε κατέβει από τον Παράδεισο, σαν νάχε αφήσει μια στιγμή τους αγίους κι ήρθε στη γης να καλοκαρδίσει τους ανθρώπους. Η μητέρα μου, η γαζία, το καναρίνι, έχουν σμίξει αχώριστα, αθάνατα μέσα στο μυαλό μου· δεν μπορώ πια να μυρίσω γαζία, ν'ακούσω καναρίνι, χωρίς ν'ανέβει από το μνήμα της από το σπλάχνο μου- η μητέρα μου και να σμίξει με τη μυρωδιά τούτη και με το κελάδημα του καναρινιού. Ποτέ δεν είχα δει τη μητέρα μου να γελάει· χαμογελούσε μόνο, και τα βαθουλά μαύρα μάτια της κοίταζαν τους ανθρώπους γεμάτα υπομονή και καλοσύνη. Πηγαινόρχουνταν σαν πνέμα αγαθό μέσα στο σπίτι, κι όλα τα πρόφταινε ανέκοπα κι αθόρυβα, σαν νάχαν τα χέρια της μian καλοπροαίρετη μαγική δύναμη, που κυβερνούσε με καλοσύνη την καθημερινήν ανάγκη.

ABBAS MAHMOUD AL AKKAD "Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΔΕΝ ΕΛΕΓΕ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΑΝΤΑ"

Η μάνα μου, μού είπε ψέματα οχτώ φορές. Αυτή η ιστορία ξεκινάει με τη γέννησή μου, ήμουν μοναχογιός μιας οικογένειας πολύ φτωχής. Δεν είχαμε ούτε τα απαραίτητα για να καλύψουν τις ανάγκες μας. Όταν καμιά φορά βρίσκαμε λίγο ρύζι για φαγητό η μάνα μου, μού έδινε το μερίδιό της και μου έλεγε, ενώ κένωνε το πιάτο της στο δικό μου: Φάε αυτό το ρύζι παιδί μου, εγώ δεν πεινάω.

Αυτό ήταν το πρώτο της ψέμα!

Όταν μεγάλωσα λίγο, η μάνα μου πήγαινε, αφού τελείωνε με τις δουλειές του σπιτιού, στο διπλανό ποτάμι για ψάρεμα, με την ελπίδα να πιάσει ένα ψάρι για να με βοηθήσει στην ανάπτυξη του σώματός μου-κι όταν μια φορά έπιασε δύο ψάρια,

Έτρεξε στο σπίτι και ετοίμασε το φαγητό και έβαλε τα δυο ψάρια μπροστά μου. Εγώ άρχισα να τρώω το πρώτο ψάρι κι αυτή έτρωγε ότι περίσσευε από το κρέας και τα αγκάθια, Η καρδιά μου ράγισε γι' αυτήν, της έβαλα το δεύτερο ψάρι μπροστά της να το φάει Αυτή όμως μου το επέστρεψε αμέσως λέγοντας:

Φάγε παιδί μου και το δεύτερο ψάρι. Δεν το ξέρεις ότι δεν μ' αρέσουν τα ψάρια.

Αυτό ήταν το δεύτερό της ψέμα!

Όταν μεγάλωσα, έπρεπε να πάω σχολείο, αλλά λεφτά δεν είχαμε γι' αυτό. Η μάνα πήγε σε έναν έμπορα και έκλεισε μαζί του μια συμφωνία. Να γυρνάει στα σπίτια και να πουλάει τα ρούχα στις γυναίκες. Ένα βροχερό βράδυ η μάνα μου άργησε στη δουλειά της. Πήγα έξω στους γύρω δρόμους να τη βρω. Την βρήκα να κουβαλάει τα εμπορεύματα και να χτυπάει τις πόρτες. Της φώναξα: μάνα ας επιστρέψουμε στο σπίτι, είναι πολύ αργά και κάνει πολύ κρύο. Μπορείς να συνεχίσεις τη δουλειά το πρωί. Αυτή χαμογέλασε λέγοντας:

Μα δεν είμαι κουρασμένη παιδί μου.

Αυτό ήταν το τρίτο της ψέμα!

Μια μέρα είχα τις εξετάσεις του τέλους της χρονιάς ,η μάνα μου επέμενε να έρθει μαζί μου. Εγώ μπήκα στην τάξη, ενώ αυτή με περίμενε στον καυτό ήλιο .Όταν βγήκα με αγκάλιασε με στοργή και αγάπη και μου έδωσε ευχή για καλή επιτυχία. Μαζί της βρήκα ένα ποτήρι με κρύο χυμό, το ήπια μέχρι που ξεδίψασα. Παρόλο που η αγκαλιά της μάνας μου ήταν πιο κρύα και πιο ασφαλής. Ξαφνικά κοίταξα τη μάνα μου και είδα το πρόσωπό της να ιδρώνει από την πολλή ζέστη. Αμέσως της έδωσα το ποτήρι λέγοντας: πιες μάνα. Αυτή μου απάντησε:

Πιες εσύ παιδί μου, εγώ δεν διψάω.

Εκείνο ήταν το τέταρτο ψέμα που μου είπε!

Μετά το θάνατο του πατέρα μου έπρεπε να ζήσει ως χήρα και μάνα με όλες τις ευθύνες του σπιτιού. Τώρα πια έπρεπε αυτή να ικανοποιήσει όλες τις ανάγκες μας. Η ζωή μας έγινε πιο δύσκολη, υποφέραμε από πείνα, Ο θεός μου έμενε δίπλα μας, ήταν καλός άνθρωπος, μας βοηθούσε με όσα μπορούσε. Όταν οι γείτονες είδαν την κατάστασή μας, πρότειναν στη μάνα μου να ξαναπαντρευτεί έναν άντρα για να μας βοηθήσει, αφού ήταν ακόμα μικρή. Αυτή όμως απέρριψε την ιδέα λέγοντας τους.

Δεν έχω ανάγκη για αγάπη..

Εκείνο ήταν το πέμπτο της ψέμα!

Όταν τελείωσα τις σπουδές μου και αποφοίτησα από το πανεπιστήμιο, βρήκα μια δουλειά. Αρκετά καλή, και πίστεψα πως είχε έρθει η ώρα η μάνα μου να ξεκουραστεί και να αναλάβω εγώ τα έξοδα του σπιτιού, Εκείνη τότε δεν είχε τη δυνατότητα να γυρνάει στα σπίτια να πουλάει τα ρούχα, Οπότε πήγαινε κάθε πρωί λίγα λαχανικά στην αγορά και τα πούλαγε. Όταν δεν ήθελε να εγκαταλείψει τη δουλειά, της αφιέρωσα ένα μερίδιο από το μισθό μου, Η μάνα μου πάλι δεν πήρε τα λεφτά και μου είπε:

Παιδί μου, κράτησε τα λεφτά σου, εγώ έχω λεφτά που μου φτάνουν.

Ήταν η έκτη φορά που μου είπε ψέματα!

Μαζί με τη δουλειά μου, συνέχισα τις σπουδές ώστε να πάρω και μεταπτυχιακό. Πέρασα και αυξήθηκε ο μισθός μου. Η εταιρία στην οποία δούλευα μου έδωσε την ευκαιρία για εργασία στη Γερμανία. Ένωσα μεγάλη χαρά. Άρχισα να ονειρεύομαι μια καινούργια και ευτυχισμένη ζωή. Αφού ταξίδεψα και προετοίμασα το έδαφος, Επικοινωνήσα με τη μάνα μου και την κάλεσα να έρθει να ζήσει μαζί μου. Αυτή όμως, δεν ήθελε να μ' ενοχλήσει, έτσι μου είπε: Παιδί μου, εγώ δεν έχω συνηθίσει τη ζωή της πολυτέλειας.

Αυτό ήταν το έβδομό της ψέμα!

Η μάνα μου μεγάλωσε και εμφάνισε καρκίνο. Έπρεπε να είχε δίπλα της κάποιον για να την φροντίζει. Μα τι να κάνω που ήμουν πολύ μακριά; Άφησα λοιπόν τα πάντα και πήγα να την επισκεφτώ. Στο σπίτι μας την βρήκα καθηλωμένη στο κρεβάτι, αφού είχε εγχειριστεί. Όταν με είδε προσπάθησε να χαμογελάσει. Η καρδιά μου όμως είχε ραγίσει επειδή ήταν πολύ αδύνατη και πολύ αδύναμη. Δεν ήταν η μάνα μου που ήξερα. Τα κλάματα έτρεχαν από τα μάτια μου. Η μάνα μου προσπάθησε να με παρηγορήσει λέγοντας:

Μην κλαις παιδί μου, εγώ δεν πονάω.

Αυτό ήταν το όγδοό της ψέμα!

Κι αφού μου τα `πε αυτά, έκλεισε τα μάτια της και δεν τα άνοιξε ποτέ ξανά.

Γεώργιος Βιζυηνός “Η μητέρα”

Πώς να πειράξω τη μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Πώς ν' αρνηθώ ή ν' αναβάλω
ό,τι ορίζει κι απαιτεί,
αφού στη γη δεν έχω άλλο
κανένα φίλο σαν αυτή;

Αυτή στα στήθη τα γλυκά της
με είχε βρέφος απαλό,
με κάθιζε στα γόνατά της
και μ' έμαθε να ομιλώ.

Αυτή με τρέφει και με ντύνει
όλο το χρόνο που γυρνά,
και δίπλα στη μικρή μου κλίνη,
σαν αρρωστήσω ξαγρυπνά.

Αυτή σαν πέσω και χτυπήσω
φιλά να γειάνει την πληγή.
Αυτή, τι πρέπει να αφήσω
και τι να κάμω μ' οδηγεί.

Πώς το λοιπόν τέτοια μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Κική Δημουλά “Το μικρό μου το παιδί”

Το μικρό μου παιδί
Σοβαρή αταξία έκανε πάλι.
Στο πεζούλι του σύμπαντος
σκαρφάλωσε,
Σκούνησε με το χέρι του
Το κρεμασμένο
Στον τοίχο τ' ουρανού
Κόκκινο πιάτο,
Κι έχυσε όλο το φως επάνω του.
Ο Θεός απόρησε
Που είδε τον ήλιο
Ντυμένο ρούχα παιδικά
Να κατεβαίνει τρέχοντας
Της φαντασίας μου τη σκάλα
Και να 'ρχεται σε μένα.
Κι εγώ κάθομαι τώρα
Και μαλώνω αυστηρά
Το μικρό μου παιδί
Ενώ κλέβω κρυφά
Τον χυμένο επάνω του ήλιο.

Μητέρες ηρωίδες

ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΣΟΥΠΙΑΔΗ

Η συμβολή της γυναίκας στην κοινωνία αλλάζει συνεχώς. Και σε παλιότερες εποχές ήταν πολύ πιο υποβαθμισμένη. Όμως οι μητέρες φαίνονται πάντα δυνατές! Υπάρχουν πολλές γυναίκες με προβλήματα ή δυσκολίες που όμως δεν έπαψαν ποτέ να αποκαλούνται ηρωίδες. Για παράδειγμα, στα πιο παλιά χρόνια οι γυναίκες αντιμετώπιζαν πολλές δυσκολίες. Ζούσαν μες στην φτώχεια αλλά είναι αξιοθαύμαστη η δύναμη και η προσπάθεια που κατέβαλλαν ώστε να στηρίξουν τις οικογένειές τους. Συχνά δούλευαν πάρα πολλές ώρες σε μια εξουθενωτική εργασία όπως η καλλιέργεια των χωραφιών, να βοσκήσουν τα ζώα, να μεταφέρουν νερό από την πηγή στο σπίτι και το πιο σημαντικό να μαγειρεύουν για την οικογένειά τους και να κάνουν τις δουλειές του σπιτιού, κάτι που ακόμα και στις μέρες μας θεωρείται άθλος.

Ακόμα, σε κάποιες περιπτώσεις τα ίδια τα παιδιά έπρεπε να φροντίζουν και να μεγαλώνουν τα αδέρφια τους από τον υπερβολικό χρόνο που αφιέρωνε η μητέρα τους στην δουλειά. Δεν ήταν εύκολο να βρουν χρόνο αφού μέχρι και το καθάρισμα του μαλλιού για να γίνει νήμα το έκαναν ολομόναχες όπως και το κόψιμο ξύλων για την φωτιά τον χειμώνα.

Υπάρχουν φυσικά και περιπτώσεις προσφύγων μητέρων που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την ζωή τους στην χώρα τους, πολλές φορές λόγω πολέμων και να πάρουν τα παιδιά τους μόνο με μερικά ρούχα. Προσπαθούν να τα φροντίσουν και να καταφέρουν να τα κάνουν να επιβιώσουν, αφού η μοναδική τους σκέψη εκείνη την στιγμή είναι η ζωή των παιδιών τους, αφού για εκείνες πλέον δεν έχει σημασία η δική τους ζωή.

Το ταξίδι της ζωής για αυτές τις ηρωίδες μητέρες είναι τρομερά δύσκολο. Η μόνη ελπίδα που τις κάνει να προσπαθούν όλο και περισσότερο είναι τα ίδια τους τα παιδιά και η ελπίδα ότι κάποια μέρα αυτά θα βρουν ένα καλύτερο μέλλον και θα ζήσουν επιτέλους την ζωή που τους αξίζει.

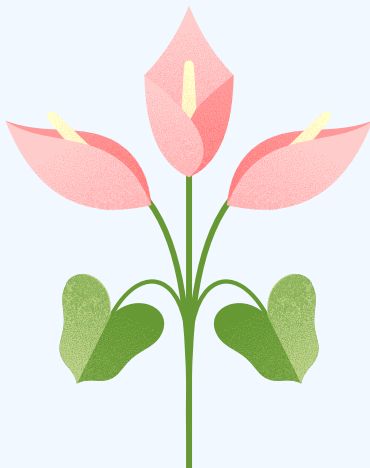

Μητέρες ηρωίδες

Άλλη μια κατηγορία αξιοθαύμαστη μητέρων είναι αυτές με κινητικά προβλήματα ή προβλήματα στην όραση ή στην ακοή οι οποίες κάθε μέρα φέρνουν εις πέρας κι από έναν άθλο αφού δεν είναι καθόλου εύκολη η καθημερινότητα τους. Βλέπουμε όμως πως αυτά τα προβλήματα δεν τις εμπόδισαν να φέρουν στον κόσμο την μεγαλύτερη ευτυχία της ζωής τους, ένα παιδί. Χρειάζεται μεγάλη δύναμη, τόσο ψυχική όσο και σωματική να είσαι μαμά, πόσο μάλλον να είσαι μαμά με «ειδικές» δυνάμεις. Αυτό αυτόματα σε κάνει ηρωίδα, στα μάτια του παιδιού σου αλλά και όλου του κόσμου. Σίγουρα η ζωή δεν τα έφερε εύκολα σε αυτές τις μαμάδες αλλά γι αυτές είναι αυτονόητο ότι ό,τι κάνουν το κάνουν για τα παιδιά τους.

Δεν πρέπει όμως ποτέ να ξεχνάμε ότι μητέρα δεν είναι μόνο αυτή που φέρνει στον κόσμο το παιδί, αλλά είναι και αυτή που το μεγαλώνει με την αγάπη της. Μια τέτοια λοιπόν περίπτωση είναι και οι θετές μητέρες οι οποίες χαρίζουν σε παιδιά χωρίς γονείς μια οικογένεια και είναι μαζί τους σε όλα τα βήματα της ανάπτυξης τους και είναι περήφανες για εκείνα. Αυτές οι ηρωίδες παίρνουν την απόφαση της υιοθεσίας, μιας απόφασης που αλλάζει τόσο την ζωή τους όσο και την ζωή του παιδιού που υιοθετείται, αφού πλέον αυτό το παιδί είναι ευγνώμων γι' αυτήν την γυναίκα που το αγάπησε τόσο πολύ που το δέχτηκε στην οικογένεια της και έγινε η μητέρα που δεν είχε την ευκαιρία να έχει.

Love & you
Mom

Περί μητρότητας...

Μαρίνα Μόσχα, Κλινική ψυχολόγος και Ψυχοθεραπεύτρια

Μάνα δεν είναι μόνο αυτή που γεννάει...

Μητέρα δεν είναι μόνο αυτή που κυοφορεί και γεννάει ένα παιδί. Μητέρα είναι αυτή που αναλαμβάνει την φροντίδα του, εκείνη που το μεγαλώνει και του δίνει όλη της την αγάπη, εκείνη που το φροντίζει και το προστατεύει, εκείνη που μεγαλώνει μαζί του, του δίνει την καρδιά της και κάνει όνειρα για το μέλλον του...

Αν μητέρα θεωρείται μόνο εκείνη που γεννάει ένα παιδί, τότε όλες εκείνες που το μεγαλώνουν τι είναι;

Ένα ευαίσθητο θέμα για την μητρότητα καθώς όλοι μας έχουμε ακούσει ιστορίες για παιδιά που γεννήθηκαν και δόθηκαν για υιοθεσία, παιδιά που δεν τα ήθελε η μητέρα τους για διάφορους λόγους – κυρίως κοινωνικούς ή και οικονομικούς, παιδιά από μητέρες που πέθαναν στη γέννα ή λόγω ασθένειας δεν μπορούσαν να τα φροντίσουν... Έχουμε επίσης ακούσει ακόμα και για γιαγιάδες που στάθηκαν ως πραγματικές μητέρες στα εγγόνια τους και μάλιστα η γιαγιά είναι εκείνη που θεωρείται ως μάνα στο μυαλό τους, όπως έχω δει και από πελάτες μου και όχι η βιολογική μητέρα που μπορεί να είναι η κόρη της ...γιαγιάς!

Μπορεί να σας φαίνονται μπερδεμένα όλα τα παραπάνω, είναι όμως ανθρώπινες ιστορίες που αρκετές κλείνουν μέσα τους και αρκετό ψυχικό πόνο!

Πονάει μία γυναίκα όταν θέλει να κάνει ένα παιδί και δεν μπορεί...

Πονάει μία γυναίκα όταν φέρνει ένα παιδί στον κόσμο αλλά για κάποιους λόγους (κοινωνικο-οικονομικούς, υγείας), δεν μπορεί να το μεγαλώσει και αναγκάζεται να το δώσει ή να το αφήσει σε ανάδοχη οικογένεια...

Πονάει μία ανάδοχη μητέρα και τρέμει στη σκέψη πως μπορεί το παιδί κάποια στιγμή να γυρίσει στη βιολογική μάνα...

Μάνα λοιπόν δεν είναι μόνο εκείνη που γεννάει ένα παιδί, μάνα είναι, μάνα γίνεται όποια γυναίκα «ανασταίνει» ένα παιδί. Εκείνη που θα το πάρει στην αγκαλιά της, θα το φέρει στον κόρφο της και θα ακούσει τους χτύπους της μικρής καρδούλας να μπερδεύονται με τους χτύπους της δικής της «μεγάλης καρδιάς» – κυριολεκτικά και μεταφορικά.

Μάνα είναι εκείνη που ξενυχτάει στο προσκέφαλό του και μένει ξάγρυπνη τα βράδια για να το φροντίσει και να απαλύνει τους τυχόν εφιάλτες του.

Μάνα είναι εκείνη που ανιδιοτελώς προσφέρει την αγάπη της, βάζοντας προτεραιότητα το μικρό της και τις δικές της ανάγκες πιο πίσω...

Αν δεν υπήρχαν όλες αυτές οι «μητέρες», έχετε σκεφτεί πως θα μεγάλωναν αυτά τα παιδιά, που και πως; Πράγματι, μητέρα λοιπόν δεν είναι μόνο αυτή που το κυοφορεί και το γεννάει. Μητέρα είναι αυτή που αναλαμβάνει την φροντίδα του, εκείνη που το μεγαλώνει και του δίνει όλη της την αγάπη, εκείνη που το φροντίζει και το προστατεύει, εκείνη που μεγαλώνει μαζί του, του δίνει την καρδιά της και κάνει όνειρα για το μέλλον του...

Χρόνια πολλά λοιπόν σε όλες τις μητέρες, εκείνες που μεγάλωσαν ένα μωρό στα σπλάχνα τους και εκείνες που μεγάλωσαν και μεγαλώνουν ένα μωρό στην καρδιά και στη ζεστή αγκαλιά τους!

«Μαμά». Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με τα συναισθήματα που ένιωσα όταν πρωτάκουσα τη λέξη αυτή από τα χείλη της μικρής μου. Η λέξη «μαμά» κρύβει μέσα της την ουσία της ζωής. Το θαύμα.

Η κ. Ευαγγελία Λώλου είναι ανάδοχη μητέρα ενός μικρού κοριτσιού. Είναι φιλόλογος σε Γυμνάσιο του Δήμου Περιστερίου.

Πώς προέκυψε η σκέψη και η απόφαση να γίνετε ανάδοχοι γονείς με τον σύζυγό σας; Τι σας ώθησε να πάρετε αυτή την απόφαση;

Η οικογένειά μου είναι μονογονεϊκή και αποτελείται από εμένα και την μικρούλα μου. Τι με ώθησε να πάρω αυτή την απόφαση; Η ΑΓΑΠΗ. Γιατί μόνο αυτή είναι που κάνει τη ζωή μας να αξίζει.

Πάντα ήθελα να κάνω παιδιά και σκεφτόμουν πως ακόμα και αν έκανα δικά μου παιδιά, θα ήθελα να δώσω αγάπη σε ένα παιδί που την είχε στερηθεί. Μου φαινόταν τρελό ότι υπήρχαν παιδιά στον κόσμο που ζουν σε ιδρύματα χωρίς την αγάπη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα μιας οικογένειας.

Η ζωή δεν μου έφερε ένα βιολογικό παιδί. Όμως τι σημασία έχει το πώς θα αποκτήσεις το παιδί σου; Ήθελα να μεγαλώσω ένα παιδί με πολλή αγάπη, να το φροντίζω, να το νοιάζομαι, να του δείχνω πόσο μοναδικό και σημαντικό είναι και να είμαι γι' αυτό μια τεράστια αγκαλιά που θα φωτίζει τα σκοτάδια του.

Θεωρώντας ότι θα ήταν πάρα πολύ δύσκολο να υιοθετήσω ένα παιδί μόνη μου, άρχισα να ψάχνω το θέμα της αναδοχής. Και έτσι ήρθε η μικρή μου και έδωσε νόημα στη δική μου ζωή.

Πότε μπήκε στη ζωή σας το παιδί σας;

Πριν από δύο χρόνια περίπου. Με την αλλαγή του νόμου η διαδικασία ήταν σχετικά απλή. Τρεις μήνες μετά την αίτησή μου στην πλατφόρμα μια κοινωνική λειτουργός από το Κέντρο Βρεφών «Η Μητέρα» ανέλαβε την κοινωνική έρευνα. Εφόσον εγκρίθηκα, ξεκίνησε η εκπαίδευσή μου. Δύο μήνες μετά με ειδοποίησαν για ένα μικρό κοριτσάκι 3,5 ετών περίπου που έμελλε να γίνει το παιδί μου.

Πώς αισθανθήκατε όταν αντικρίσατε για πρώτη φορά το παιδί που θα υιοθετούσατε;

Δε νομίζω πως θα ξεχάσω ποτέ αυτή τη μέρα. Η γνωριμία με την κόρη μου ήταν πολύ συγκινητική. Τα συναισθήματα ανάμικτα. Γλυκιά προσμονή και από την άλλη άγχος και συναισθηματική φόρτιση. Πώς θα την πλησιάσω; Πώς θα νιώθει; Να την χαϊδέψω ή όχι; Θα έρθει κοντά μου; Θα με φοβάται; Τόσα ερωτήματα και η ανασφάλεια να μου σφίγγει τον λαιμό και το στομάχι. Και ξαφνικά όλα ξεχάστηκαν όταν δύο γλυκά ματάκια βυθίστηκαν στα δικά μου. Λυπάμαι που δεν μπορώ να πω πολλά. Πώς να περιγράψεις όλα αυτά τα συναισθήματα σε λίγες γραμμές;

Πόσο χρονών είναι η κόρη σας; Πόσο έχει αλλάξει αυτά τα χρόνια που την έχετε κοντά σας;

Η κόρη μου είναι τώρα 5,5 ετών και πηγαίνει στο Νηπιαγωγείο. Από την πρώτη στιγμή ξέρει για τον τρόπο που ενώθηκαν οι ζωές μας. Είναι ένα πολύ γλυκό και τρυφερό παιδί. Πόσο έχει αλλάξει; Πάρα πολύ. Είναι ένα άλλο παιδί. Μην ξεχνάτε πως από τη στιγμή που γεννήθηκε ως τη στιγμή που συναντηθήκαμε βρισκόταν σε ένα ίδρυμα. Εκεί μεγάλωνε. Με ό,τι αυτό σημαίνει. Βίωσε την απόρριψη και την απώλεια, γιατί η μαμά της δεν ήταν κοντά της. Στο ίδρυμα –όσο και αν γίνεται καλή δουλειά– τα παιδιά μεγαλώνουν χωρίς να έχουν τίποτα αποκλειστικά δικό τους, κάτι που είναι ιδιαίτερα τραυματικό για την προσωπικότητά τους.

Τον πρώτο καιρό έπρεπε να πλησιάσω ένα πλασματάκι που έμπαινε όχι μόνο σε ένα άγνωστο σπίτι αλλά σε έναν καινούριο, άγνωστο κόσμο. Η μικρή φοβόταν τους θορύβους. Τον απορροφητήρα, το μίξερ, το πλυντήριο, το πιστολάκι μαλλιών. Για ηλεκτρική σκούπα ούτε λόγος. Γενικά φοβόταν πολλά. Το κουδούνι. Τα σκυλιά. Να κοιμηθεί μόνη... Πολλά πράγματα δεν γνώριζε καν ότι υπάρχουν. Δεν ήξερε, για παράδειγμα, τι είναι τα περίπτερα, τα λεωφορεία, το σουπερμάρκετ. Οι προκλήσεις πολλές και όλα έπρεπε να γίνουν σταδιακά με υπομονή, επιμονή και αγάπη. Από τότε μέχρι σήμερα έχουν αλλάξει πάρα πολλά. Η μικρή γενικά είναι ένα παιδί χαρισματικό. Ένα παιδί που αφήνει πίσω του όσα έζησε και ζητά να αδράξει τη ζωή. Κι εγώ περήφανη μαμά να καμαρώνω με τις κατακτήσεις της. Από ένα παιδάκι που λεκτικά και ψυχοσυναισθηματικά είχε μείνει πίσω, η εξέλιξή του είναι απόλυτη. Πήγε σχολείο και έχει κάνει πολλούς φίλους. Είναι ιδιαίτερα κοινωνική και πολύ αγαπητή.

Έχει τις δραστηριότητές της, μαθαίνει κολύμπι, κάνει tae kwon do, μουσικοκινητική αγωγή, πάει στο Κατηχητικό. Αγαπάμε πολύ να τραγουδάμε και να «συνθέτουμε» στίχους που αφορούν την καθημερινότητά μας. Ρωτάει να μάθει τη σημασία κάποιων λέξεων που δε γνώριζε. Μαθαίνει τα ποιήματα, παίρνει μέρος στις γιορτές του σχολείου και του κατηχητικού. Και πειράζει τη μαμά που συνεχώς κλαίει. –Πάλι κλαις, μαμά;

–Είναι από την ευτυχία, ζωή μου.

Είναι πολύ χαρούμενη και έχει περισσότερη αυτοπεποίθηση. Είναι το παιδί που έχει έρθει στο σπίτι του και νιώθει όμορφα με αυτό. «Φτάσαμε στο σπίτι μας», λέει με χαρούμενα ματάκια. Δάκρυα πάλι στα μάτια της μαμάς...

Τι πιστεύετε ότι προσφέρει η αναδοχή σε ένα παιδί;

Τα παιδιά που ζουν σε ίδρυμα είναι παιδιά πληγωμένα, παιδιά τραυματισμένα ψυχικά, τα οποία περιμένουν μια οικογένεια που δεν έρχεται. Η φροντίδα συνήθως δεν τους λείπει αφού υπάρχει μόνιμο προσωπικό- όχι επαρκές θα έλεγα- που τα φροντίζει με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Στα παιδιά όμως λείπει η αποκλειστικότητα. Να νιώσουν πως υπάρχει ένα πρόσωπο αναφοράς. Να νιώσουν πως κάποιος είναι εκεί γι' αυτά και μόνο γι' αυτά. Η απουσία αυτού του προσώπου είναι το πιο τραυματικό που τους συμβαίνει. Αυτό μπορεί να το λύσει ο θεσμός της αναδοχής. Μέσω αυτού του θεσμού μπορούμε να αναλάβουμε την φροντίδα των παιδιών βγάζοντάς τα από τα ιδρύματα και προσφέροντάς τους την αγκαλιά μας, την αγάπη μας, την αφοσίωσή μας, την ασφάλεια και την σταθερότητα της οικογένειάς μας. Το παιδί έχει ανάγκη από αγάπη, Έχει ανάγκη από μια οικογένεια, από ασφάλεια, ειλικρίνεια, κατανόηση. Ο ανάδοχος γονέας καλείται να δώσει στο παιδί αυτά που έχει ανάγκη και έχει στερηθεί. Με αυτόν τον τρόπο αλλάζει τη ζωή ενός παιδιού και αλλάζοντάς την αλλάζει και τη δική του ζωή.

Ποια είναι η διαδικασία για να γίνει κάποια ανάδοχη μητέρα και να υιοθετήσει ένα παιδί; Είναι δύσκολη και χρονοβόρα;

Ο νέος νόμος για την υιοθεσία και την αναδοχή έχει απλοποιήσει κατά πολύ τις διαδικασίες. Ο νόμος του 2018 και καθιέρωσε την ηλεκτρονική πλατφόρμα, το να μπορείς δηλαδή να κάνεις την αίτηση ηλεκτρονικά και να απευθύνεσαι στο κράτος και όχι στο καθένα από τα ιδρύματα. Το 2019 ξεκίνησε να λειτουργεί η πλατφόρμα anynet.gr, στην οποία καταχωρούνται οι Υποψήφιοι Ανάδοχοι Γονείς και τα παιδιά και ανάλογα με τα κριτήρια που τίθενται από τους γονείς γίνεται «ταίριασμα»- παιδιών

Η διαδικασία σε γενικές γραμμές είναι η εξής:

Στην αρχή κατατίθενται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα anynet.gr τα δικαιολογητικά που απαιτούνται (π.χ. οικογενειακή κατάσταση, εκκαθαριστικά τριών τελευταίων ετών, πιστοποιητικό από δημόσιο νοσοκομείο που να αποδεικνύει ότι οι αιτούντες δεν πάσχουν από χρόνια μεταδοτικά νοσήματα ούτε από ψυχικά νοσήματα, ποινικό μητρώο, πιστοποιητικά περί μη θέσης σε δικαστική συμπάρασταση κ.ά.) μαζί με το αίτημα αναδοχής.

Γίνεται «κοινωνική έρευνα» στο πλαίσιο της οποίας γίνονται συναντήσεις μεταξύ υποψηφίων και κοινωνικό/ή λειτουργό στο σπίτι, συναντήσεις με στενούς συγγενείς και τα παιδιά της οικογένειας (όταν υπάρχουν) κ.ά. Με αυτόν τον τρόπο διερευνάται το περιβάλλον των υποψηφίων αναδόχων.

Αφού εγκριθούν και κριθούν κατάλληλοι, οι ανάδοχοι γονείς περνούν από ένα σεμινάριο 30 ωρών, το οποίο τους προετοιμάζει για την αναδοχή.

Στη συνέχεια ξεκινάει το «ταίριασμα» με παιδιά που είναι εγγεγραμμένα στην πλατφόρμα anynet.gr.

Με αφορμή τη γιορτή της μητέρας, θα θέλατε να μας πείτε τι σημαίνει η λέξη μαμά για εσάς; Ποιες είναι οι τρεις πρώτες λέξεις που σας έρχονται στο μυαλό;

«Μαμά». Τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με τα συναισθήματα που ένιωσα όταν πρωτάκουσα τη λέξη αυτή από τα χείλη της μικρής μου. Η λέξη «μαμά» κρύβει μέσα της την ουσία της ζωής. Το θαύμα. Να βλέπεις την ομορφιά του κόσμου μέσα από τα μάτια του παιδιού σου. Να δίνεις χωρίς να περιμένεις ανταλλάγματα. Να βοηθάς το παιδί σου να ανθίσει με την αγάπη και την φροντίδα σου. Να είσαι εκεί κάθε στιγμή που σε χρειάζεται το παιδί σου και να το προστατεύεις κάτω από τις φτερούγες σου. Να μαθαίνεις το παιδί σου να πατάει στα πόδια του, να αγωνίζεται, να είναι ανεξάρτητο. Να το μάθεις να πετάει ακόμα κι αν αυτό σημαίνει πως θα φύγει μακριά σου. Να θέλεις να βελτιώνεσαι και να γίνεσαι η καλύτερη εκδοχή του εαυτού σου.

«Μαμά» σημαίνει «ανιδιοτελής αγάπη», «θαλπωρή», «παρουσία» .

Θα θέλατε να στείλετε ένα μήνυμα σε άλλες μαμάδες με αφορμή τη γιορτή της μητέρας;

Αγαπημένες μανούλες, η μητρότητα είναι ένα θείο δώρο. Ακόμα και αν το παιδί που κρατάμε στην αγκαλιά μας δεν έχει γεννηθεί από εμάς.

Αυτό που βιώνουμε είναι κάτι δύσκολο μα και μαγικό. Κουραζόμαστε, λυγίζουμε, χάνουμε τον έλεγχο και ξαφνικά καταλαβαίνουμε πως αρκεί ένα τόσο μικρό χεράκι για να βρούμε μέσα μας αποθέματα δύναμης που ούτε καν γνωρίζαμε πως διαθέτουμε. Ένα «μαμά» που θα ακούσεις, μια αγκαλιά από το παιδί σου αρκεί για να συνειδητοποιήσεις τον λόγο που αξίζει κάθε στιγμή της ζωής!

Αγαπημένες μανούλες, είμαι μία ανάδοχη μητέρα μα πιστέψτε με δεν υπάρχει καμιά διαφορά από το να έχεις ένα βιολογικό παιδί. Το βίωμα, η αγάπη, η προστασία, η αγωνία, είναι ίδια. Είμαι μαμά! Κάνω ό,τι κάνουν όλες οι μαμάδες του κόσμου, ανησυχώ όπως κάνουν όλες οι μαμάδες του κόσμου, είμαι δίπλα της όποτε με έχει ανάγκη. Θα την στηρίζω, θα την φροντίζω, θα την αγαπώ μέχρι το τέλος της ζωής μου. Επομένως δεν έχει και πολύ μεγάλη σημασία που δεν την γέννησα. Είμαι η μαμά της. Αν στην καρδιά σας έχετε περίσσειμα αγάπης, αν επιθυμείτε πραγματικά να δώσετε σε ένα παιδί μια θέση στην καρδιά και στην οικογένειά σας, να μη διστάσετε να το κάνετε. Θα υπάρχουν δυσκολίες αλλά η ευτυχία που θα πλημυρίσει την ψυχή σας είναι ικανή να τα σβήσει όλα. Θα δώσετε σε ένα παιδί όλα όσα έχει στερηθεί. Οι πραγματικά τυχερές όμως θα είστε εσείς!

Μανούλες γλυκιές, Όσο και αν κουράζεστε, όσο κι αν νιώθετε ανασφάλεια και φόβο πως δεν τα κάνετε όλα όπως πρέπει, όσο κι αν κάποιες στιγμές νιώθετε να λυγίζετε, μην ξεχνάτε: Είστε τόσο σημαντικές και αξίζετε πολλά!

Χρόνια πολλά σε όλες τις μαμάδες! Χρόνια πολλά και σε όσες θέλετε να γίνετε μαμάδες. Είστε ήδη, γιατί το λαχταράτε βαθιά μέσα σας.

Εύχομαι στην καθεμία από εσάς να έχετε δύναμη και ο Θεός να σας δίνει τη χαρά να βλέπετε τα παιδιά σας γερά και ευτυχισμένα!

Σκέψεις για τη μητρότητα

Πολλά έχουν ειπωθεί και γραφτεί για τη μητρότητα, τη μοναδική σχέση μητέρας-παιδιού, τον ακατάλυτο δεσμό που ισχύει μέχρι τέλους ανεξαρτήτως ηλικίας κλπ.

Είναι όλα αλήθεια προφανώς!

Και όμως υπάρχουν, ιδίως στις σύγχρονες κοινωνικές συνθήκες, ζητήματα που ρίχνουν σκιές στο ιδανικό της μητρότητας. Γιατί διστάζουν τόσο πολύ οι νέοι άνθρωποι, κορίτσια και αγόρια, να αναλάβουν τον ρόλο του γονέα; Γιατί αναβάλλεται η απόφαση για δημιουργία οικογένειας τόσο που καθιστά τη γονιμότητα επισφαλής και τις ιατρικές μεθόδους γονιμοποίησης αναπόφευκτες;

Πώς έχουμε φτάσει να θεωρείται η μητρότητα «διάλειμμα από τη ζωή»;

Τι εννοούν αυτοί που λένε πρώτα η καριέρα και μετά το παιδί; (δεν είναι τυχαίος ο ενικός στην εποχή της «μονοτεκνίας»). Μήπως ότι η προσπάθεια για τεκνοποίηση θα αρχίσει με τη συνταξιοδότηση;

Πότε διαμορφώθηκε η αντίληψη ότι ο ερχομός ενός παιδιού αντί να αποτελεί το πλέον καθοριστικό γεγονός στη ζωή του ανθρώπου και ιδίως της μητέρας σηματοδοτεί αποκλειστικά και μόνο την έναρξη μιας περιόδου δουλειάς, δεσμεύσεων, περιορισμών και υποχρεώσεων;

Γιατί μάθαμε από έγκριτη εφημερίδα στην περυσινή ημέρα της γυναίκας για την 53χρονη που με το δίχρονο παιδί στην αγκαλιά μας εξηγούσε πως ενώ δεν είχε ποτέ αποκλείσει το ενδεχόμενο να τεκνοποιήσει το αποφάσισαν, με τον από 15ετία σύντροφό της, στην εκπνοή της νόμιμης προθεσμίας σχετικά με το ηλικιακό όριο; Είναι αυτό το πρότυπο μητρότητας που έπρεπε να προβληθεί; Με συγχωρείτε αλλά πιστεύω ότι έπρεπε να κοιτάμε αλλού για πρότυπα μητρότητας.

Γιατί αποσιωπώνται τα χιλιάδες παραδείγματα επιτυχημένων γυναικών που συνδυάζουν όλους τους πολλαπλούς ρόλους που η ζωή επιφυλάσσει στη γυναίκα και καταφέρνουν να ανταποκρίνονται με θαυμαστό τρόπο σε όλα;

Δεν είναι εμπόδιο η μητρότητα. Είναι ενέργεια. Είναι δύναμη που απελευθερώνει. Κίνητρο που καθοδηγεί. Μια γυναίκα που έχει αισθανθεί την πληρότητα της μητρότητας έχει τόσα πολλά να προσφέρει στην οικογένειά της και στην ίδια. Φροντίζοντας τον εαυτό της, είναι σε θέση να φροντίσει όλους τους άλλους που περιμένουν από εκείνη.

Ζώντας λόγω επαγγέλματος τη διαδικασία της αναπαραγωγής και αποτελώντας συνήγορο και υπερασπιστή της γονιμότητας των γυναικών γνωρίζω από κοντά το τεράστιο στρες και την απέραντη ψυχική φόρτιση που προκαλεί στα ζευγάρια η υπογονιμότητα. Η επιδίωξη της εγκυμοσύνης, το τεστ κύησης που γίνεται πριν καν την καθυστέρηση της εμμήνου ρύσης κάθε μήνα «μήπως και αυτή η πρωινή αδιαθεσία είναι πρώιμο σημάδι» της πολυπόθητης κύησης...

Και όλο αυτό το δράμα ετεροχρονισμένα, σε λάθος χρόνο (ίσως και με λάθος σύντροφο) λόγω των δισταγμών και των αναστολών τότε που έπρεπε να έχει ληφθεί η απόφαση για τεκνοποίηση. Ούτε λόγος να γίνεται εξάλλου για εκείνες που αποφασίζουν σε πραγματικά προχωρημένη ηλικία, συνήθως μετά τα 45, να προχωρήσουν στον δρόμο της εξωσωματικής μόνης τους. Πραγματικά είναι ελάχιστα αξιοζήλευτη η θέση τους.

Είμαι απολύτως βέβαιος ότι η γυναίκα μπορεί να τα καταφέρει όλα! Το έχω δει να συμβαίνει εκατοντάδες φορές με πελάτισσες που έχω βοηθήσει στον τομέα της αναπαραγωγής αλλά και από τις κοινωνικές μου συναναστροφές. Όχι, το να κάνεις παιδιά δεν σημαίνει ότι σταματάς τη ζωή σου. Το να λατρεύεις τα παιδιά σου δεν σημαίνει να ξεχνάς τον εαυτό σου. Αν κάνεις κάτι για σένα δεν πάει να πει ότι τα παραμελείς.

Ας επιτρέψουμε ως κοινωνία στις γυναίκες να ασχοληθούν με τα πραγματικά σοβαρά ζητήματα χωρίς να περνάμε λάθος μηνύματα και χωρίς να φτιάχνουμε ψευδοδιλλήματα όπως «καριέρα ή οικογένεια», «ανεμελιά ή γονεϊκότητα» κλπ. Και ας υποστηρίξει επιτέλους η πολιτεία τα νέα ζευγάρια να προχωρήσουν τη ζωή τους με αληθινά κίνητρα!

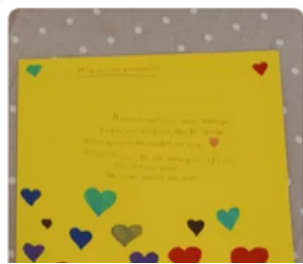
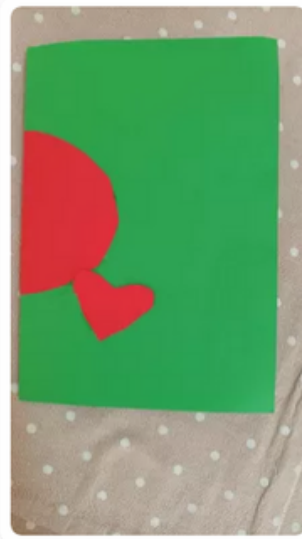
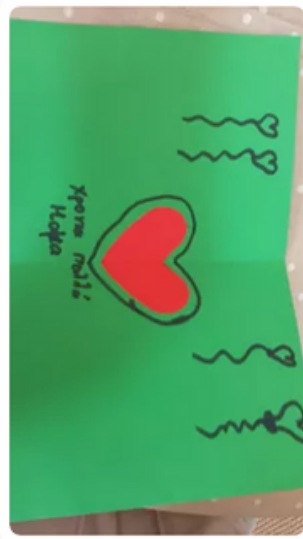
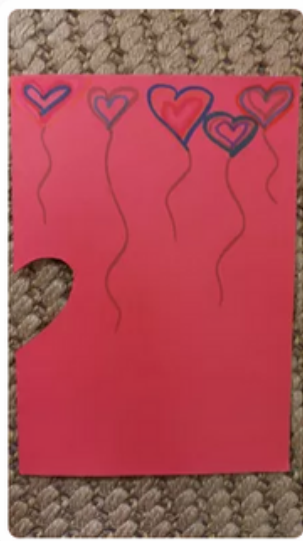
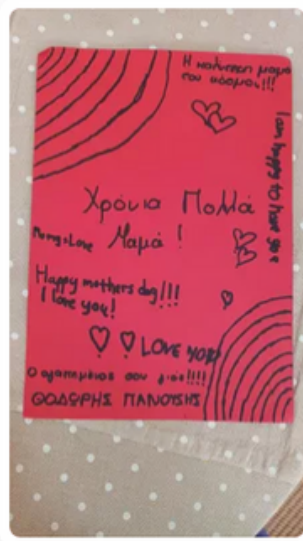
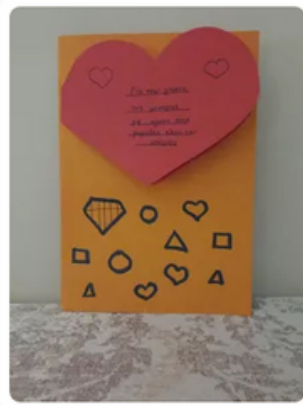
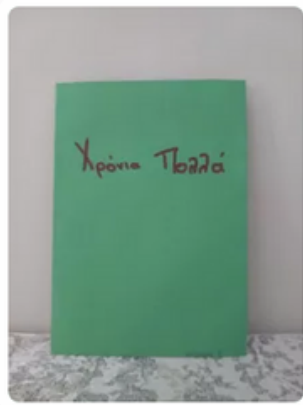
Ευτυχισμένη ημέρα της μητέρας!

Κώστας Μπλάνας, μαιευτήρας-γυναικολόγος, ουρογυναικολόγος

Διευθυντής Γυναικολογικού τμήματος της Γενικής Κλινικής Υγείας Μέλαθρον-ΤΥΠΕΤ

Ευχές για τη μητέρα από τους μαθητές και τις μαθήτριες του Α3

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ 2ου ΤΕΥΧΟΥΣ

**Αγγελική Μάρκου, Κατερίνα Κολυμπιανάκη,
Αλεξία Σουπιάδη, Μαρία-Ελένη Σουπιάδη, Μαρία-
Ελένη Κοντούλη, Κωνσταντίνα Ροδινού, Μαρία
Σουρούνη, Ραφαηλία Παπασούλη, Στέλιος
Ραπτόπουλος, Παναγιώτα Μπατσάκη,
οι μαθητές-τριες του Α3**

**Συντονίστριες ομάδας: Ελένη Αγγελάκου
Κωνσταντίνα Καττή**

Ευχαριστούμε τις **καθηγήτριες του Γυμνασίου**, τις **μητέρες** μαθητών-τριών, το **Κέντρο Βρεφών Μητέρα** και την **κ. Ευαγγελία Λώλου** που μας παραχώρησε συνέντευξη και όσες **μητέρες** δέχτηκαν να γράψουν στο περιοδικό μας.

Επίσης, ευχαριστούμε την **κ. Μαρίνα Μόσχα**, κλινική ψυχολόγο και ψυχοθεραπεύτρια, και τον **κ. Κωνσταντίνο Μπλάνα**, μαιευτήρα γυναικολόγο, ουρογυναικολόγο Διευθυντή Γυναικολογικού τμήματος της Γενικής Κλινικής Υγείας Μέλαθρον-ΤΥΠΕΤ που έγραψαν άρθρα ειδικά για το περιοδικό μας.

**Σύνταξη περιοδικού
Όμιλος Δημοσιογραφίας Γυμνασίου "e-paideia-news"**

**Γυμνάσιο - Λύκειο
Τηλ.: 210 55.73.301
Νεφέλης 1, Αφαία Χαϊδαρίου
email: school@neapaidéia.gr
www.neapaidéia.gr**

ΒΛΕΜΜΑΤΑ

Γυμνάσιο - Λύκειο
Τηλ.: 210 55.73.301
Νεφέλης 1, Αφαία Χαϊδαρίου
email: school@neapaideia.gr
www.neapaideia.gr

[HTTPS://NEAPAIDEIA.GR/E-PAIDEIA-NEWS/](https://neapaideia.gr/e-paideia-news/)

e-paideia-news
Όμιλος Δημοσιογραφίας Γυμνασίου